

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 7-8 – ČERVENEC-SRPEN 2017 - CENA 15 Kč

LADY BLUE V KARIBSKÝCH VODÁCH

4 Domáci pohoda se zvířátky

8 Dárci krve z Hluboké

10 Mistr republiky ze základní školy

10 Hlubočtí Slavičci nastudovali hudební pohádku

12 Mezinárodní škola – čtvrt století na Hluboké

15 Vzpomínkový seriál

16 Modrá je dobrá – rozhovor o mořských dálkách

24 Hudební festiválek – Muzika pod dubem

25 Divadlo Pikl

25 Novinky v Zoo

28 Kultura za hranicemi i u nás

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 7. červenec-srpen 2017. Ročník 48. Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter píše články neoznačené podpisem. Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Sazba: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Cyklisti, turisté, mouchy, komáři, kuřáci a jiný obtěžující hmyz

Léto může být krásné, ale obtěžující hmyz nám ho kazí.

Ale podle mě hodně záleží na míře emoční inteligence těchto škůdců.

Ano, měla jsem kolegyni v zaměstnání, která kdysi, ač jsme s ní seděly dvě těhotné v kanceláři, pálila jedno cigáro od druhého a nedala si říct za žádnou cenu. Trapné jí to nepřišlo, na zdraví své i ostatních kašlala (doslova a do písmene). Přitom to byla jinak moc fajn ženská.

Cyklisti se někdy chovají podobně bezohledně. Kolo miluju: krajinky typu Třeboňsko, Hlubocko a postavička cyklisty k sobě prostě patří. Ovšem počet cyklomaníků narůstá geometrickou řadou, takže některé oblasti už zamořili tak, že by jablko nepropadlo. A co si pomyslet o cyklistických trotlech, kteří vám jedou za zády na chodníku, samozřejmě jsou naprosto neslyšitelní, a vy tedy netušíte, že máte za sebou blbečka, který vás náhle předjede. Je mu jedno, máte-li vedle sebe malé poskakující dítě, či psa na šňůře, ani stínem mu mozkovým závitem neprobleskne předpoklad, že byste třeba mohli nečekaně ustoupit stranou, pes by jim mohl vltnout do drátů, dítě do cesty. Vyjíždí ostře zpoza rohů domů, též na chodníku, nikoli aby si nadjeli, a koukli, jestli náhodou někdo nevychází z druhé strany. Pochopila bych, kdyby na tom kole seděl mladej blbej nezkušený jinoh, či mladá blbá nezkušená dívka. Nikoli. Sedí na něm statný „moudrý“ šedesátník. Sprosté slovo se vám tak zadrhne v hrdle, nicméně, i starý člověk může být naprostý idiot, který je prospěšný pouze tím, že mladým dává odstrašující příklad.

Turisté na Hluboké, přiznejme si, až tolik škod

nepáchají. Někdy je jich moc, ale už jsme na ně tak nějak zvyklí, a někdy je docela zábavné je pozorovat a poslouchat ševlení cizokrajných hlásek.

Avšak pravidlo: chovej se tak, abys neobtěžoval ostatní, je pravidlo krásné. Přímé Božské!

Nicméně zřejmě to nejméně dodržované.

Člověka napadá – kdyby všichni byli v rámci možností ohleduplní – jak by tady mohlo být krásně!

Vyhlašky a zákony by možná ani nemusely vzniknout.

Byl by to ideální svět, kdybychom se ohleduplnosti věnovali jako oblíbenému koníčku a vzájemně pilovali ideální situace.

Komáři samičky by se naučily sosat šťávu z květů, a nikoli naši krev (proč by to nešlo, když komářím samečkům to takhle chutná!) Mouchy by mohly přestat bzuchet a nesnažily by se prorážet skla našich krásně umytých oken (ani na ně kakat!) – zdržovaly by se pouze venku a za odměnu i na hnoji. Cyklisti by klidně mohli jet po chodníku, když už na silnicích i ulicích zuří válka plechů, ale mohli by slušně cinknout, upozornit na sebe, poděkovat za předjetí, event. včas slézt, když se na místě pro chodce obvyklém motá dítě, pes, nebo dáma.

A kuřáci? Těm už momentálně nevyčítám nic. Ti už dostali naloženo, štvanci. A ironicky řečeno: vždyť je to pěkné, že stát vyhrnul z hospod všech kategorií – i těch pokleslejších – kouřící návštěvníky ven všem na oči. Ať děti hned od dětství na chodnících vidí, jak se to chlastá a hulí, panákuje rumem, huláká a nadává.

Ideální svět nám holt zákony nevyrobí ani násilím.

Společenská kronika

Městský úřad blahopřeje občanům, kteří v měsíci červenci a srpnu 2017 oslaví významná výročí

Červenec

Šilhanová Věra	Hluboká	95 let
Piksová Marie	Hluboká	92 let
Jelínková Marta	Hluboká	91 let
Ambrožová Anna	Purkarec	91 let
Štěpková Věra	Hluboká	85 let
Šimová Marie	Poněšice	80 let
Vránek Jaromír	Hluboká	75 let
Šmídmajer Karel	Hluboká	75 let
Tesař Václav	Hluboká	75 let
Pour Jan	Líšnice	75 let

■ V měsíci červnu oslavili **50 let společného života „Zlatou svatbu“ manželé Josef a Marie Gabrielovi** z Munic.

■ V měsíci červenci oslaví **50 let společného života „Zlatou svatbu“ manželé Josef a Božena Vosejkovi** z Hluboké nad Vltavou.

Narodili se

Pitrovský Adam	Purkarec
Beneš Václav	Hluboká
Troníčková Tereza	Hluboká
Tlamsa Tadeáš	Hluboká
Telingrová Marie	Hluboká

Srpen

Bierová Marie	Hluboká	93 let
Petřík Aleš	Hluboká	92 let
Hubáček František	Hluboká	80 let

Janoušová Marie	Hluboká	80 let
Pešková Ludmila	Hluboká	75 let
Bůrková Eva	Hluboká	75 let
Hlaváčová Eva	Hluboká	75 let
Novák Ladislav	Hluboká	75 let
Petráčková Hana	Hluboká	75 let

V měsíci srpnu oslaví **60 let společného života „Diamantovou svatbu“ manželé Miloslav a Zdeňka Hájkovi** z Hluboké nad Vltavou.

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Kálalová Vendula	Hluboká
Schwagerová Emma	Hluboká

Opustili nás

Marková Marta	Hluboká
Štefančík Demeter	Hluboká
Hošková Věra	Hluboká
Fyrbach Jan	Hluboká
Labová Margita	Hluboká
Petráček Karel	Hluboká
Černický Jiří	Hluboká
Komárková Marie	Hluboká
Šarvaic Milan	Munice

Poděkování

Děkujeme všem přátelům za slova útěchy a jejich účasti při posledním rozloučení s panem Janem Fyrbachem,

družka Jaroslava a ostatní příbuzní pana Fyrbacha

Zápis z jednání rady

- Rada města souhlasí s dotací jachetnímu oddílu na závody: Pohár města Hluboká a Pohár Bali Cup.
- Rada města souhlasí s poskytnutím dotace na 6. ročník mezinárodního cyklistického etapového závodu „Okolo jižních Čech“, který se koná v termínu 30. 8. – 3. 9. Prostředky budou využity na zajištění sprinterské prémie při II. etapě závodu: Č. Budějovice – Tábor v Masarykově ul. na Hluboké dne 31. srpna.
- Rada města souhlasí s uzavřením veřejnoprávní smlouvy na poskytování dotace Hospicu sv. Jana Neumanna, o. p. s. Prachatice. Stejná smlouva bude uzavřena na dotaci – doprava postižených dětí do ČB – pro Českou maltézskou pomoc a Domov sv. Anežky Týn nad Vltavou.
- Bylo zahájeno výběrové řízení na zhotovitele akce „Rekonstrukce ulice 5. května“.
- Rada města souhlasí s převodem finančních prostředků příspěvkové organizace Mateřská škola na pořízení výrobku: mobilní interaktivní display – Multi board (2 ks).
- Autodoprava Houška nabídla městu prezentaci na svém novém autobusu, kde by byl umístěn polep s reklamou města. Návrh reklamy byl upraven tak,

aby se město prezentovalo jednotně, tedy ve stylu svých webových stránek. S touto reklamou již autobus poveze návštěvu občanů do partnerského města Neustadt/Aisch. Rada města souhlasí.

- Rada města souhlasí s realizací akce „Dopravně informační značení v Hluboké/Vltavou“ z důvodů značení sjednotit a zjednodušit orientaci turistů a automobilistů ve městě.
- Rada města souhlasí s výběrem firmy ze tří uchazečů výběrového řízení na realizaci stavby Vltavská cyklistická stezka navazující na již vybudovaný úsek v lokalitě Závlahy.
- Město získalo dotaci od Jihočeského kraje na projekt „Vegetační úpravy v rámci veřejné zeleně Hluboká nad Vltavou a vybralo jednoho z uchazečů výběrového řízení, který provede následující práce: např. ošetření skupiny dřevin Schwarz. MŠ, odstranění včetně pařezů – topoly parkoviště, výsadba dubů Pardálův výběh, asanace stromů v křižovatce ul. Karla Čapka, platany u školy – zajištění podjezdové výšky, asanace stromů podél stezky od koupaliště k mostu, asanace nebezpečných stromů Hosínská, Třeboňská ul. atd.
- Rada souhlasí s podáním žádosti Nadaci ČEZ na grantové řízení „Stromy“ zaměřené na liniové výsadby stromů. V Hluboké by bylo možné vysadit stromořadí v lokalitě Křesín podél ulice Nad Pilou a dále směrem k Vltavě.

Slovo místostarosty

Vážení občané města Hluboká nad Vltavou a Bavorovic, Hroznějovic, Jeznice, Kostelce, Lišnice, Munic, Poněšic a Purkarce,

Čas plyne rychleji než voda ve Vltavě – není to tak dávno, kdy jsme slavili příchod nového roku 2017 a už jsme v jeho polovině, nastalo léto. Pro mne je začátek léta mimo jiné i milou příležitostí pozdravit vás prostřednictvím našeho městského zpravodaje. Dovolte tedy, abych vám i letos popřál, aby se letní období vydařilo podle vašich představ, ať už svůj čas budete prožívat v zahraničí nebo v některém z mnoha krásných míst České republiky nebo tady u nás doma, v Hluboké nad Vltavou. Jsem přesvědčen, že právě naše město nabízí nejen turistům, ale především nám, občanům, opravdu bohaté spektrum rekreačních a zážitkových aktivit. Za všechny si dovoluji připomenout tradiční Hudební léto Hluboká nad Vltavou, představení hlubockých divadelních souborů, samozřejmě také v závěru léta Koňské slavnosti ve dvoře Vondrov a velmi oblíbený Mezinárodní filmový festival Voda – moře – oceány. Opomenout nemohu ani sportovní aktivity – mimořádně návštěvníky vyhledávaný Adrenalin park, který letos nabízí nové atrakce a také naši letní plovárnu, která také pro vodomilné návštěvníky

připravila inovace a zlepšení. Velkou novinkou je rovněž další rozšíření vltavské vodní cesty – v Hněvkovicích byla otevřena plavební komora, díky níž mohou plout malé lodě až na Orlík a dále na Slapy.

Považuji za velmi důležitý fakt, že většina těchto (i dalších aktivit, které jsem nejmenoval) vznikla a funguje především díky soukromým investorům a organizátorům, pro které město vytvořilo dobré podmínky pro realizaci jejich záměrů. V této souvislosti nemohu zapomenout ani na tři další, řekl bych pro turisty i občany prioritní subjekty – hlubocký zámek, Alšovu Jihočeskou galerii a ZOO Ohrada. Pevně věřím, že v letošní letní sezoně bude mezi těmito subjekty a městem Hluboká nad Vltavou oboustranná snaha o součinnost a spolupráci – ve prospěch obyvatel a návštěvníků našeho města.

Se zmíněnou návštěvností našeho města je spojena i větší dopravní zátěž, pohyb osob ve městě. Stejně jako v letech minulých, i letos vás chci ujistit, že Městská policie Hluboká nad Vltavou bude činit maximum pro to, aby v našem městě byl zachován pořádek a bezpečnost a bude operativně řešit případné problémy.

Vážení spoluobčané, srdečně vám přeji krásné, vydařené léto, na jehož konci se zase všichni ve zdraví sejdem v našem městě – v Hluboké nad Vltavou.

Ing. Pavel Dlouhý, místostarosta města Hluboká nad Vltavou

Odešel muzikant a kamarád

Hluboční muzikanti ztratili kamaráda. Zemřel pan Jan Fyrbach, muzikant tělem i duší, harmonikář, rodák z Hluboké. Člověk, který rozdával jenom radost, nikdy nikoho v životě neurazil, rovný skvělý chlap, oblíbený, společenský člověk. Muzice oddaný po celý svůj život.

Pocházel z velké muzikantské rodiny, vztah k hudbě se u Fyrbachů tradoval. Už jeho táta ovládal hru na citeru a všechny možné hudební nástroje. Jeden z bratrů hrával v lázeňském orchestru v Karlových Varech. Pan Fyrbach hrál vždy a všude, při mnoha příležitostech. Pochtivě muzicíroval po všechny první soboty v hospodě U Podlešáků. Od roku 1989 se tady hrávalo každý měsíc, a když si kamarád Matásek otevřel ve městě hospodu Lok Ham, hrávali hluboční muzikanti i u něj. Tenhle pěkný zvyk trvá do dneška.

Ve 14 letech se jako mladý přišel vyučit malířem pokojů k panu Bůrkovi staršímu. Mildovi Bůrkovi bylo tehdy devět let, a od té doby se kamarádili. Navázali celoživotní, rodinné

a muzikantské přátelství. U táty se vyučil, a společně pak vymalovali spoustu kostelů, zámků a klášterů, vzpomíná hudebník Milda Bůrka na svého celoživotního přítele. Pracovali spolu až do doby, než můj táta zemřel.

Navzdýcky už budou hluboční muzikanti, kamarádi a návštěvníci vzpomínat nejen na večery plné písniček, ale i na legrácky zažité při mnoha vystoupeních plné recese.

Ať už to byl Spolek koruny české, kdy parta štamgastů před hospodou vztýčovala vlajku za tónů oblíbené Masarykovy písně Ach synku, synku, doma-li jsi... Tou korunou rozumíme obyčejnou českou kačku, žádnou královskou korunu. Těch příležitostí, jak potěšit posluchače písničkou, jak si společně zazpívat, bylo dost a dost.

Muzikanti a kamarádi budou vzpomínat a nezapomenou, a hrát se bude dál. Bohužel už bez harmoniky Honzy Fyrbacha.

Lidé, se kterými nám je dobře, by neměli odcházet příliš brzo. A už vůbec ne náhle a nečekaně.

Foto: Jan Fyrbach mezi štamgasty Lok Hamu se svou harmonikou

Domáci pohoda se zvířátky

Turistická města mají tu smůlu, že se na ně pohlíží hlavně jako na objekt turistického zájmu. Hluboká = zámek. Téma pro většinu návštěvníků, pro pohlednice, pro barevné publikace, magnetky a jiné dekorativní předměty je proto sněhobílý zámek, připomínající nazdobený dort. Jednu výhodu ale naše město má. Zahraniční turisté většinou proběhnou centrem města vyšlapanou trasou, k zámku se vyšplhají královskou cestou nebo se svezou vláčkem, a opačným směrem zase sešupají k parkovišti. A jedou dál. Naštěstí se nám moc neroztahují po městě, protože musí stihnout ještě zámek v Krumlově. Klidnější turisté, kteří nepřijeli z velkých dálek, si užijí cyklostezky, restaurace, procourají park, možná si odbudou svatbu na Šteklu. Ale usedlíky také nechávají celkem v klidu.

A tak si ve městě může každý žít svůj osobní život podle svých zájmů a radostí.

Představte si, že na dohled od řeky v jednom domku, v jedné zahradě, najdete tolik zvířat, že byste je nespočítali.

Paní Miluška Krátká nás svojí rodinnou zahradou provedla. Tady by se líbilo dětem ze školky nebo z první třídy při hodině prvouky! Pokud totiž vstoupíte do zahrady rodiny Krátkých, a pokud máte jen trochu rádi zvířata, tahle procházka vás potěší. Zoologických zahrad máme v Čechách, ba i v Evropě, hodně. Ale možná by stálo za to, aby zahrad s domácími zvířátky bylo

víc. Aby děti věděly, jak se rodí králíci, jak bečí ovečka a co snáší slípky. Abychom si nemysleli, že kakao dávají hnědé kravičky.

Takhle to totiž na menších městech chodilo, a nikdo se nezlobil, když mu ráno budiček ordinoval opravdový kohout, a přes den kdákaly slípky, bečely ovečky, mečela koza a štěkal pes. Záměstecí sousedé si tyhle zvuky také nijak nevyčítají. Panují tady dobré sousedské vztahy. Vzájemně si vypomůžou, když někdo odjede na dovolenou, nakrmí sousedovic zvířectvo a tuhle službu si vzájemně oplácejí. Na malé město domácí zvířata patří.

KAPITOLA PTAČÍ

Asi máte květiny a zvířata ráda od dětství.

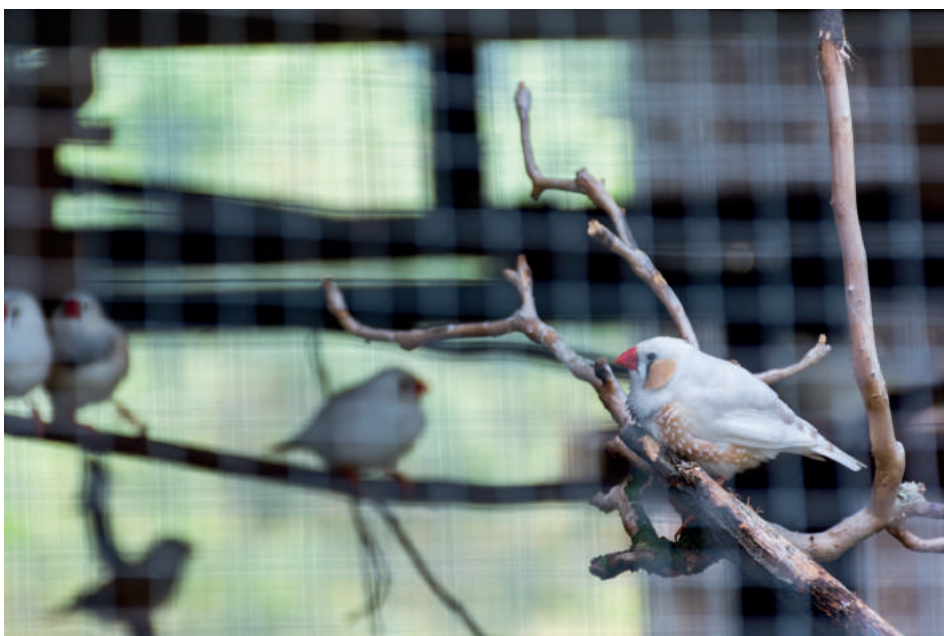
Odkakživa. S tím se člověk už narodí a nemůže si pomoci. Práce na zahradě a kolem všech našich zvířátek je náročná. Občas si s mužem říkáme, že stárneme a je nejvyšší čas ten náš chovatelský koníček omezit. Ale nejde nám to. Takže si třeba teď zase budeme pořizovat nové papoušky.

Jaké máme? Většinou australské. Ve voliére nejbliž u domu chováme roselu penant. Bydlí tu spolu páreček Emil a Emilka. Nedávno odchovali mláďata. Emilka má ještě ošoupaná péra na ocásku, jak se mačkala na hnízdě v budce.

Měli jsme krásného papouška, alexandra modrého. Ochočeného, povídal, pusinku dával, vlasy nám čečral... Pořídili jsme mu samičku,

už seděla na vajíčkách... Jenže jsme jednou hlídali synova psa, pták byl ve voliére, a Kuba, divoch, nezvyklý na zvířata, skočil na dvířka voliéry a vrazil je dovnitř. A sameček celý vyděšený ulétl. Samička pak vyseděla tři krásné papoušky, ale jak jsme byli smutní, muž řekl, ne, to už je provázené smůlou. Předali jsme celý odchov do dobrých rukou.

Takže ano, odchováváme mladé, už léta. Manžel chová papoušky přes 30 let. To bylo krátce po svatbě, když jsme rosely u nějakých známých viděli, a protože ti je chtěli dát pryč, tak muž řekl, já na ně udělám klec a vezmeme si je. A pustil se do chovu.

Stoupáme kousek do kopce zahradou a nacházíme další voliéru s krásně dekorativní větví. Uvnitř poletují a posedávají malí ptáčci, jsou to zebříčky. Jejich varianty mívají různé barvy – ale tohle je prostě šedivý odstín dovedený téměř k bílé dokonalosti. Když se narodí maličká zebříčka, má zobáček černý, a když dospěje, zobáček je krásně sytý červený. Samečci mají zbarvené volátka, samičky jsou celé světlounké. Na tvarované větvi vypadají jako japonská výšivka na hedvábí. Čerstvou větev jim vybírá vždycky pan Krátký, a ptáčci ji milují a vždycky kůru celou ozobají. Mládátka jsou mladounká, ale rychle rostou. Místo hnízdečka mají rodiče malý košíček, aby si sami nemuseli snášet materiál a plést se s domečkem pro děťátka. Spolu s nimi ve voliére poletuje ještě kakari červenočelý, větší papoušek, ale společně se snášejí dobře.

Ve voliére je domeček, který slouží jako zimoviště, ve kterém ptáčci vydrží v pohodě přes zimu.

Takže pokud jsem dobře poslouchala, vás po svatbě napadaly myšlenky na chov papoušků dřív než na chov dětí?

Vidíte – upřímně řečeno, teď ani nevím, jestli už jsme v době prvních papoušků měli dceru, usmívá se Miluška Krátká. Prostě u nás je to tak nějak dohromady, zvířata a lidi jedna rodina. Máme štěstí, že se s manželem tak doplňujeme. Prostě se naši dva blázni se stejnou zálibou.

Zahrada u domu je pěkně velká, stupňovitě vede do kopce, takže nabízí různá zákoutí, terásy a romantická místa. Budovat zahradu ve

svahu dá zabrat, pan Krátký na tarasech propotil nejednu košili, a navíc je rozloha zahrady značná. Pro dva páry rukou docela velké sousto. Věčný boj proti sesouvání svahu, a taky to chce hodně zalévat, voda totiž teče z kopce. Při zalévání se pěkně naběháte nahoru dolů. Kde to jde, jsou pod všemi stříškami nastavené sudy na chytání dešťové vody.

KAPITOLA SLEPIČÍ

Reliéf koňské hlavy na malé stáji připomíná, že v rodině má své místo i kůň, ale kolem přístřešku s kurníky je oplocený prostor pro dvě slepičí rodiny.

Slepičky vlašky jsou drobného vzrůstu, nosí také drobnější vajíčka, ale jsou pilné a šikovné, holky pracovitě. Na malé slepičky s kohoutkem hned u plotu dohlíží sousedův pes, slípky prý ale neplaší, je hodný.

Hned ve vedlejším výběhu jsou ale pořádně velké černé slepice. Jsou robustní, pohyblivé a shánlivé. Australky, slepice skvělých vlastností,

pocházejí z Austrálie Havraní barvy mají nejen peří, ale také běháky, zobák a oči. Jsou to klidné, nelétavé a pohledné slepice. Kontrast černé barvy opeření krásně ladí s jasně červenou barvou hřebene, ušnic a laloků. Snáší prý 180 až 200 vajec ročně. Australky mají maso růžové, šťavnaté a velice chutné. Výborná je z něj i polévka.

Oba kohouti – jak velký černý krasavec, tak malý kohoutek – se občas navštěvují u plotu, společně si zakykrykají (asi si stěžují každý na svůj harém plný slípek). Obsloužit slepičky ke vši spokojenosti musí být náročné, a být respektovaným šéfem dá také zabrat. I sousedovic velký kohout je z chovu

Určitě znáte tenhle hezký vtíp:

Kohout každé ráno vstane, a když přijde na dvorek, osm slepic pomiluje a deváté vytrhne pírko. Tak se to opakuje každý den, devátá slepice se trápí, že ji nemá rád. Nakonec se naštve a zeptá se: „Nechápu, proč všechny slepice máš rád, a mně pokaždé jenom škubáš pírka?“

Kohout světáčky proneše: „Tebe chci vidět nahou, bejby!“

rodiny Krátkých, a všichni tři kokrháči společně vítají každé nové ráno.

KAPITOLA KRÁLÍČKOVÁ

Počet králíků v králíkárnách je v této roční době značný. Rodiče jsou tuším tři, táta a dvě mámy, zato jejich děti je pěkný houf. Vypadají jako záčci z jednotřídky – malí, větší, největší. Černí krasavci všichni stejní, z nich jediný bílý, ti už vypadají na odrostlejší pubertáky. Povedli se po tatínkovi. Pak jsou tu miminka středního batolecího věku a nakonec chlupaté myšičky, kterých by se vám vešlo do dlaně třeba pět. Poslední snůška králíčků sotva oči proloupla, jsou staří týden.

Jedna králíkárna je venku na zahradě, druhá ve stájce. Tam bydlí dvě maminky, a fešák tatínek odděleně, a malí králíci trochu už povyrostlí se k němu do kotce pasírují na návštěvu skrz oka drátěného pletiva. Nevím, jak to dělají, ale

dokážou se neuvěřitelným způsobem ztenčit a na druhé straně plotového pletiva se z nich zase zbaculatí králíci. Mají se tu dobře, pohoda, jídla dost. Tady se zvířata tak rozmazlují, že dostávají do sena i voňavou sušenou mátu.

Králíci jsou pěkní, plemen kalifornský, velký světlý stříbřitý a meklenburský strakáč.

Na výstavy nechodíme, dodává paní Krátká, máme je jako užitková plemena, ale králíky chováme odjakživa. Když jsem se seznámila s manželem, chlubila jsem se mu, jaké mám králíčky a chovala jednoho na dlani. A králíček mě v tu chvíli celou pěkně počůral... klasický romantický trapas.

Jediný problém bych měla králíčka zabít a udělat ho na smetaně.

Mám to stejně. Však se každého ptám, nechcete králíka do chovu? Nerada je dávám na jídlo. Odchovám všechno, co mi kdo přinese, to ano. Ale když přijde ke slovu králíčí pečinka – ještě že mám muže...

KAPITOLA NAROZENINOVÁ

Další mládětko, které u Krátkých potkáváme, je malý človíček, holčička Jájinka. Zahrádku i zvířátka v ní zná dobře. S babičkou nás dovede i ke koníčkovi poničkovi a ovečkám. Ví, že koníček se jmenuje Keiki, ovečky Běluška a Julinka a beránek Honzík, a že Julinka měla na jaře jehnětko.

V ohradě si nás prohlízejí ovečky, bee, rády by suchý chléb, bee, ale tentokrát mají smůlu, nemáme nic v kapsách. Poniček prohlíží látku našich sukni, a zřejmě by i ochutnal. Ovečky jsou čerstvě ostříhané, další odborník jezdí na strouhání kopýtek.

Takovouhle ovčí babičku by chtěly mít všechny děti, pomyslí si u kávy a domácí buchty z domácích vajíček, která je žlutá jako kuřátka.

V tomhle domě se totiž i narozeninová radost

chystá přes zvířátka. Jak jinak. Když měl manžel paní Krátké padesátiny, chtěla mu pořídít nějaký zajímavý dárek. Protože má rád papoušky, myslela si na bílého papouška kakadu. Ale on je to přece jen hodně náročný pták. Denně se mu musí člověk věnovat, a na to by opravdu nebyl čas. A tak došlo na ještě mnohem větší překvapení: černého kladrubského vraníka! Kupovala koně ve chvíli, kdy nutně potřebovali nové auto, ale jako správná hospodyně si řekla: Však to staré ještě vydrží, koupím kobyliku!

Měli jsme ji asi dvanáct let, říká. Jsou to krásní koně. Když se dcera vdávala, tak jsme kobyliku potají našlechtili, načesali hřívu, na krásnou havrani černí bílé zdobení, byla to krása. A přijela jí popřát ke svatbě na zámek. Dcera měla radost, a projela se na koni i ve svatebních šatech.

Já jako holka jezdila a můj muž později také začal na koni rekreačně jezdit. Měli jsme v rodině tři koně. Dcera svého plnokrevníka, také hodně jezdila, vnučkám jsme koupili poníka Zuzanku, a manžel měl kladrubáka. Zuzanku jsme připustili, měli jsme pak od ní ještě chlapečka, takže koníka měly obě vnučky. Starali se nám o ně na statku v Dobřejicích. Víte, pořídít koně, to je jenom ta základní položka. Ale ustájit a živit ho, to je teprve náročné. Vnučky pak povyroستly, tak jsme Zuzanku vrátili původní majitelce a chlapečka jsme darovali do jezdeckého oddílu pro děti. Víme, že se tam má dobře.

KAPITOLA PSÍ A KOČIČÍ

Pes a kočka, to už je obvyklý ilustrační obrázek rodinných domů. Fena choďského psa je nádherná, velká, chlupatá, splňuje přesnou představu o tom, jak má vypadat pes. Navíc je moc hodná, a domů se k ní občas vrací její syn Argo, který zůstal v rodině, vzala si ho dcera. Paní Miluška tohle výhradně české plemeno chválí.

Jsou to skvělí psi, mají klidnou rodinnou povahu, jsou hodní k dětem. Další člen rodiny je jezevčík Filip. A samozřejmě kočka.

V domě klasických českých domácích zvířátek ale našla domov i agama vousatá, která se nechá mazlit a chovat, a chameleon jemenský. Také želvička se má u Krátkých dobře, chutná jí ovoce a tak právě mlsá dozrávající třešně.

Zahrada je plná kyték, stromů a keřů, brslen, magnolie, krásné kulaté buxusy, které svou velikostí konkurují těm v zámecké zahradě, vysoká voňavá žlutá růže, kanadské borůvky. Pomalu už dozrává vinná réva ve skleníku, a je sladoučká. V zahradě jsou dva rybníčky, samozřejmě s lekníny. Tady se už líhly stovky pulců, žabičky pak hulákaly do noci, a dokonce prý jejich hlasy zněly, jako když zvoní telefon – Crrrrr... Zkrátka u Krátkých jsou zvířata jako doma, i ta nedomáci.

Občas fungujeme jako hlídací služba všech možných zvířat a jsou chvíle, když se známým do telefonu rovnou představuju „útulek Zámostí“, říká Miluška Krátká. A očekávám další přírůstek do rodiny. Ale vůbec mi to nevadí. Však taky si člověk s leckterým zvířetem rozumí víc, než s lidmi.

Daruj krev, daruješ život

Foto: Adam Růžička

V červnu byla v Českých Budějovicích předávána ocenění za dobrovolné dárce krve. O ocenění Mgr. Karla Hubingera, městského strážníka z Hluboké, jsme věděli. Nakonec se ale ukázalo, že nebyl sám, kdo získal zlatou plaketu a reprezentoval tak i naše město. Další oceněnou je totiž žena, Ing. Vendulka Vovsíková z Hluboké nad Vltavou, která shodou okolností pracuje u policie ČR. Náš dvojitý rozhovor je tak hezky genderově vyvážený, protože krev mohou darovat jak ženy, tak muži. Paní Vovsíková si navíc myslí, že na Hluboké je dárců krve mnohem víc...

Pane Hubingere, za co jste získal ocenění?

Převzal jsem Zlatou medaili prof. MUDr. Jana Janského za 40 odběrů krve, což znamená, že jsem vlastně už daroval skoro 20 litrů krve. Mám schovanou svou první legitimaci dobrovolného dárce krve, a v ní je datum mého prvního odběru 30. 11. 2000. Takže jsem dárcem skoro 17 let. Tehdy poprvé mi bylo 25 let.

Nápad jít na odběr měla moje tehdejší přítelkyně, já s ní šel jako psychická podpora, ale na rozdíl od ní jsem u darování už zůstal.

Sám jsem naštěstí transfúzi nikdy nepotřeboval. Základním požadavkem na dárce krve je věk 18 – 65let a dobrý zdravotní stav, váha minimálně 50 kg a pojištění u české zdravotní pojišťovny.

Darovat mohou za určitých podmínek i osoby s menším zdravotním omezením, např. astmatici a alergici. Podrobnosti si každý může najít na webových stránkách transfúzní stanice nemocnice České Budějovice.

K přihlášení stačí zajít s dokladem totožnosti na transfúzní stanici, kde prvodárce důkladně vyšetří lékař, a poté mu bude proveden kontrolní odběr krve. Pokud bude vše v pořádku, následují i další odběry.

Jen tak na okraj: při předávání medailí jsem zjistil, že jsem v podstatě stále „začátečník“, protože se předávaly i zlaté kříže za 80 a 120 odběrů a existuje i zlatý kříž za 160 dobrovolných odběrů krve. Počítám, že když vydržím zdraví, sám bych se mohl dostat na osmdesátku.

Nicméně kvůli medaili člověk krev opravdu nedaruje. A je jedno jestli daruje jednou nebo stokrát, protože vždycky to má smysl a někomu jinému tím pomůže.

Na motiv stát se dárkyní krve jsme se zeptali i paní por. Ing. Vendulky Vovsíkové...

Prvním impulzem byla kolegyně policistka. Svěřila se, že měla těžký porod a krev sama potřebovala. Proto později sama začala krev dávat a v práci se nás zeptala, jestli nechceme jít s ní. Tehdy jsem si řekla, proč ne. Ne, že bychom se my policisté chtěli nějak zviditelňovat, ale je pravda, že je mezi námi dárců hodně. My mezi sebou před odběrem z legrace říkáme: *Tak zase jdeme na policejní dny* – protože hodně kolegů potkáme při darování i potom při slavnostním předávání medailí.

Já sama začala dávat už před mateřskou dovolenou. Pravda je, že ženy jsou mateřstvím trochu omezeny. V té době mají samozřejmě od darování pauzu, a také ženy dávají v roce o jeden odběr méně než muži. Muži mohou dávat po celý život bez omezení, a tak v počtu odběrů většinou vedou.

Dnes už dávám krev 10 let, plaketu jsem dostala za 40 odběrů. Problém s odběrem nemám, jehly se nebojím, 450 mililitrů krve můžu klidně věnovat. Na druhou stranu

je dárce zdravotně kontrolovaný, krev je hlídána, takže já sice něco „věnuji“, ale také si „odnesu“ pravidelnou lékařskou kontrolu. Vzácnější krevní skupiny berou transfuzní stanice rády kdykoli, pořád o ně mají zájem. Nás obvyčejnější, já mám skupinu A Rh plus, vyzývají, když potřebují. Dnes už nám pošlou sms, my potvrdíme, zda přijdeme, takže vše je jednoduché, akční.

Pracujete na Územním odboru Služby kriminální policie a vyšetřování v Budějovicích. Nevyšetřujete náhodou vraždy?

Ale kdepak, *směje se stále dobře naladěná policistka*. Jsem komisařka 2. oddělení obecné kriminality, mordy na starosti nemáme. Jak já říkám, my vyšetřujeme „jízdni kola – šicí stroje“, ale to je samozřejmě nadsázka. Zabýváme se vyšetřováním krádeží, lehčími ublíženými na zdraví a podobně. I tohle spektrum případů

úplně stačí, aby člověk trochu přicházel o iluze. **A přesto ještě chcete pomáhat... Myslím, že lze zevšeobecnit, že skupina lidí jako jsou policisté nebo hasiči, dělají vždy trochu navíc a mají odvahu nasadit i vlastní osobu ve prospěch celku. Tam, kde normální člověk spíš couvne, vy jdete do akce. V případě třeba darování kostní dřeně, se dárce dozví a může se i seznámit s tím, komu pomáhal zachraňovat život. V případě dárce krev netušíte, komu vaše krev pomáhala z krize?**

Z mnoha odběrů se zřejmě následně nepřipravují jenom transfuze, ale krev se zpracovává dál, na plazmu a další složky krve. Každopádně z dárce krev máte dobrý pocit, že když můžete, pomáháte. Lidi by si měli pomáhat.

Dostaneme i symbolické odměny. Pravda je, že za Janského zlatou plaketu třeba pojišťovna hradí krátký lázeňský pobyt do určité finanční výše. Což já nevyužiji, ale místo toho můžete čerpat příspěvek na stomatologické ošetření – a to je docela milé.

A potkáváme se také s lidmi podobného ražení. Na setkání při předávání plaket v budějovickém Metropolu jsem se sešla s jednou mojí spolužačkou z vysoké školy. Teprve když nás vyvolávali podle abecedního pořádku, objevily jsme se. Takže jsme si daly společnou kávu a popovídaly. A já jen mohla obdivovat, že ona získala nejen zlatou medaili za 40 odběrů krve, ale také zvládla porodit pět dcer. Klobouk dolů, Maruška toho vředycky stihla nejvíc.

Už jste inspirovala k dárce krev někoho z příbuzných?

Dcera mě občas po odběru vyzvedává, ale z nemocničního prostředí je trochu bladá. Pravda je, že v šestnácti by mě taky nenapadlo dávat krev, to je skutečně brzo. Rozhodnutí stát se dárce s sebou nese určitá životní zkušenost a pocity, každý si to v sobě musí najít.

Medaile prof. MUDr. Jana Janského

Bronzová medaile prof. MUDr. Jana Janského se uděluje za 10 odběrů. Předání probíhá přímo na transfuzní stanici. Stříbrná medaile prof. MUDr. Jana Janského se uděluje za 20 odběrů a Zlatá medaile prof. MUDr. Jana Janského za 40 odběrů. Slavnostní předání probíhá v Českých Budějovicích několikrát ročně za účasti představitelů Statutárního města České Budějovice a Jihočeského kraje.

Zlatý kříž 3. třídy se uděluje za 80 odběrů Slavnostní předání probíhá v Českých Budějovicích několikrát ročně za účasti představitelů Statutárního města České Budějovice a Jihočeského kraje. Zlatý kříž 2. třídy za 120 odběrů a Zlatý kříž 1. třídy za 160 odběrů se slavnostní předává zpravidla jednou ročně v Praze za účasti představitelů státu.

Nejjednodušší rozdělení krevních skupin: krev typu A, B, AB a 0

Na světě je nejčastější krevní typ 0, ale v některých oblastech (například ve Švédsku, Norsku a také v České republice) je nejběžnější typ A. Typ AB je nejméně častý. Jsou popsána určitá regionální a rasová rozdělení lidské krve podle přítomnosti antigenů. Zdroje uvádí tento podíl krevních skupin: 45 % populace má skupinu A, 30–35 % skupinu 0, 15–20 % skupinu B a 5–7 % populace má krevní skupinu AB.

Podmínky pro odběr krve

Kdo může darovat krev?

- osoba ve věku 18 - 65 let (prvodárce do 60 let), která splňuje zdravotní kritéria pro dárce krev

Základní kritéria pro výběr dárce:

- dobrá komunikace v českém jazyce a příslušnost k české zdravotní pojišťovně.
- osobní doklad s fotografií k ověření totožnosti (občanský průkaz, řidičský průkaz, pas)
- váha 50 kg a více
- dobrý zdravotní stav, darovat mohou i:

alergici a astmatici užívající léky proti astmatu a/nebo proti alergii v bezpříznakovém období

osoby s dobře léčeným vysokým krevním tlakem (nejvyšší tlak při měření na transfuzním oddělení může být 180/100)

osoby užívající léky na sníženou funkci štítné žlázy

kompenzovaní diabetici při léčbě dietou a/nebo tabletami (perorálními antidiabetiky)

Kdo nemůže darovat krev?

Z dárce krev jsou osoby vyřazovány dočasně nebo trvale. Dočasně vyřazení znamená, že po uplynutí ochranného intervalu je možné darovat krev nebo krevní složky. Konečné rozhodnutí provádí lékař transfuzního oddělení po vyhodnocení Dotazníku pro dárce, laboratorního nálezu a vyšetření dárce.

Nejčastější důvody dočasného vyřazení z dárce krev:

- operace, piercing, tetování, endoskopické výkony (gastro-, kolono-, artroskopie) – 6 měsíců
- žloutenka typu A, infekční mononukleóza, kapavka, syfilis, klíšťová encefalitida – 1 rok po plném uzdravení
- borrelióza, toxoplazmóza – 6 měsíců po uzdravení
- cestování mimo Evropu – 4 týdny, cestování do oblastí s výskytem malárie – 6 měsíců
- těhotenství – 6 měsíců po porodu
- přísátí klíštěte – 4 týdny
- chřipka, viróza – 14 dnů po uzdravení, užívání antibiotik – 4 týdny po doužívání
- rizikové chování – 1 rok (pohlavní styk s osobou provozující prostituci nebo s HIV pozitivní osobou)
- malé operační zákroky včetně vytržení zubu – 1 týden po zhojení

Nejčastější důvody trvalého vyřazení

- HIV/AIDS, hepatitida typu B a C, tropické choroby, Creutzfeldt - Jakobova choroba v rodině
- závažná onemocnění srdce, plic, trávicího traktu, ledvin, jater, krevní a autoimunitní choroby, nádorové onemocnění
- cukrovka léčená inzulinem
- epilepsie, těžké formy alergie, hemofilie
- osoba HIV pozitivní, provozující prostituci, závislá na drogách a alkoholu
- osoba provozující pohlavní styk mezi muži
- osoba, která mezi léty 1980 - 1996 pobývala celkem 6 měsíců ve Velké Británii nebo Francii
- trvalé užívání léků (musí posoudit lékař)

Jak se chovat před odběrem?

24 hod před odběrem nejíst tučná jídla a nepít větší množství alkoholu, nechodit na odběr nalačno – doporučuje se lehká netučná snídaně + dostatek tekutin, přijít na odběr odpočatý a vyspalý

Mistr republiky

Mnozí žáci naší školy možná ani netuší, že se na chodbách potkávají s novým mistrem republiky v boxu. Tohoto skvělého výkonu dosáhl David

Popovič ze 7. B na Mistrovství školní mládeže v Karviné, které se konalo na konci května.

Obdivuhodné je, že tohoto úspěchu dosáhl již po jednom roce boxování. Jak ale sám říká, dva tréninky týdně v tělocvičně pod vedením trenéra Milana Beneše mu nestačí, a proto věnuje přípravě každou volnou chvíli i doma.

Na 13letého kluka je opravdu cílevědomý (v dobrém slova smyslu), za poslední dva měsíce výrazně zhubl, a tak v kategorii těžké váhy (80 kg a více) mohl bojovat o titul. V jeho věkové skupině je ale obtížné najít srovnatelné soupeře, proto často bojuje i s mnohem staršími kluky.

Titul, pohár, medaile, přijetí u hejtmanky Jihočeského kraje – to všechno je pro Davida nové a příjemné, ale sám říká: „Největší radost mám z toho, že si mě vybral pan trenér Pavel Duda, abych reprezentoval Českou republiku na blížících se závodech. V polovině června odjíždíme na Slovensko na mezinárodní turnaj, kde bude velká konkurence.“

Přejeme Davidovi hodně štěstí a držíme palce!

Mgr. Lenka Kudrnová, třídní učitelka

Slavíčci z Hluboké oblékli Svěrákovy Tři bratry do nového kabátu

V loňském školním roce jsme s dětmi viděli v KC Panorama hudební pohádku Zdeňka Svěráka Tři bratři. Protože se nám líbila, rozhodli jsme se nastudovat se Slavíčky dva hudební příběhy – v loňském roce Dvanáct měsíčků a letos operku O Šípkové Růžence.

První velký úkol má na svých bedrech pan učitel František Černoch. Upravuje hudební podklady a texty. Vše ušije zpěvákům přímo na míru.

Pak přichází na řadu vlastní zpracování. Děti se musí naučit texty, pracujeme na intonaci, rytmu a přesných nástupech. To bývají hodiny strávené opravdu v pilné práci, protože se často jedná o náročné úkoly, hodně vše opakujeme, pilujeme.

Nelehké pro nás bývá i obsazení hlavních postav. Máme ve sboru řadu velmi dobrých zpěvaček a zpívat titulní roli si přeje většinou několik z nich. Jak se říká: „Nenarodil se člověk ten, aby se zavděčil lidem všem.“ Snažíme se nikoho nezklamat, ale rozhodnout musíme vždy spravedlivě a hlavně ku prospěchu věci.

Důležitou součástí provedení je také scéna. Tu první nám vytvořila Šárka Rubicková a druhou Iveta Hubáčková. Oběma patří náš velký dík. Nesmíme zapomenout ani na kostýmy. V čem vystupovat? Některé kostýmy si děti obstarají samy, šijí maminky, babičky..., pro sbor nám ušila kostýmy Alena Opatrná a ty letošní spatřily světlo světa u Irrových.

Od letošního roku spolupracujeme s paní učitelkou Ivou Rausovou. Ta všechna vystoupení a koncerty zaznamenává, má na starosti IT stránku projektu.

A jaké měly děti z nastudovaného představení dojmy?

Magdalena Nováková: „Nejvíce se mi líbila písnička Žili, byli, bratři tři, protože byla veselá a také dělat bránu princovi.“

Laura Matoušová: „Písničky se mi líbily všechny, zpívala jsem ráda.“

Alžběta Louženská: „Já nakonec hrála místo Nely malou Růženku. To se mi líbilo, měla jsem svoje princeznovské šaty.“

Maruška Veselá: „Mně se líbilo, že tam hráli herci, měli jsme krásné kostýmy, no, že to bylo prostě vypracované. Trému jsem neměla, už jsem zpívala písničku Dělení v Panorámě na Hlubocké Superstar. Ráda zpívám i ve třídě, ale tam mi vždycky někdo vytkne, že zpívat nemám.“

Emička Kainzingerová: „Role se mi líbila a mrzelo mě, že jsem nemohla zpívat. Byla jsem nachlazená.“

Tadeáš Vlk: „Mezi děvčaty se mi líbí. Roli prince v Růžence bych si taky zazpíval.“

Sylva Horvátová: „Líbilo se mi, že to bylo jako v opravdovém divadle.“

Natálka Rédlová: „Já jsem si tu písničku zpívala i ve sprše a mojí mamce při vystoupení ukápla jedna slza.“

Kristina Balounová: „Zpívala jsem si doma a mamka mi poradila, abych to zkoušela před zrcadlem. To letošní představení bylo složitější než loni. Také jsem byla trochu zklamaná, že jsem nezpívala na koncertu pro rodiče sudičku. Večer jsem si totiž zapomněla připravit oblečení na vystoupení, hledali jsme až ráno a zelené tričko nenašli. Naštěstí mne kamarádky vzaly mezi sebe jako služebnou.“

Natálka Pfefferová a Vaneska Geregová: „Líbilo se nám nejvíce to, jak jsme sekali keře a jako je pálili.“

Natálka Pfefferová: „Mamka říkala, že konečně první role. Rodičům se to moc líbilo.“

Eliška Křiváčková: „Ve sboru, když jsme zpívali šípkové keře, byla docela legrace, líbilo se nám dělat branku pro prince.“

Denisa Kodlová: „Měla jsem trému. Myslela jsem, že to nedopadne dobře, ale dobře to dopadlo.“

Kateřina Krejčí: „Já nemám trému.“

Lucie Krejčí: „Já trému měla, styděla jsem se před rodiči.“

Eliška Trnová: „Zpívat ve sboru je docela zábavné, protože jsme v partě. Někdo se třeba začne něčemu smát a za chvíli se smějeme všichni, ani kolikrát nevíme čemu.“

Šárka Baumanová: „Líbilo se nám víc loňská pohádka. Bylo to poučné, abychom byly hodné.“

Nela Rubicková: „Moc jsem se těšila na vystoupení, hrála jsem malou Růženku. Na poslední vystoupení jsem ale nemohla, měla jsem v Panorámě koncert na housle.“

Karolína Kundrátová: „Líbily se mi obě pohádky, mám ráda zlé role. A kostým? Doma vždycky něco najdeme, většinou u babičky. Na Bábu z mokřin jsem si ho navrhla sama a s mamkou pak dotvářela.“

Aneta Švecová: „Zpěv ve sboru mě těší, ráda pomáhám těm mladším.“

Marie Tesárková: „Z hlavní role jsem měla radost, ale současně i trému. Mám ráda spojení divadla se zpěvem.“

Tereza Smetanová: „Mám ráda šťastné konce. Baví mne hrát ty kladné role.“

Alžběta Macháčková: „Mně také spíš vyhovují ty kladné postavy. Teď jsem hrála hodnou sudičku a minule Marušku.“

Ela Louženská: „Dvanáct měsíčků bylo lepší, hlavně se mi líbilo hrát Holenu. To mi šlo dobře.“

Johanka Rausová: „V pohádce O dvanácti měsíčkách jsem hrála Marušku, ta mne bavila víc, než nynější královna. Víc jsem tam zpívala.“

Vanessa Matoušová: „Mně se líbila víc Šípková Růženka, měla šťastný začátek i konec. Těším se, že budeme hrát ještě Červenou karkulku.“

Iva Dostálová: „Mně se líbily obě pohádky. Kostýmy nám loni šla mamka.“

Tereza Jílková: „Zase bych ráda zpívala nějakou hlavní roli.“

Michaela Trnková: „No, já taky, třeba příští rok Karkulku...“

Karolína Lomnická: „Zpívalo se mi dobře, trému jsem neměla, byla to pohoda. Na koncert se přišel podívat dokonce i tatka.“

Adéla Švehlová: „Líbilo se mi vystupovat pro rodiče. Trochu jsem měla

strach, že něco spletu, špatně nastoupím do hudby a tak. Naštěstí se všechno podařilo.“

*Vážení přátelé, milí rodiče,
děkujeme za přízeň, kterou jste nám opět po celý školní rok projevovali a za pozornost, kterou jste nám prostřednictvím návštěv našich koncertů věnovali. náš dík patří všem, kteří nás podporujete a kdo nám pomáháte. Letos patří naše poděkování zejména Irrovým – za ochotu a spolupráci. Těšíme se na setkání v příštím školním roce a všem přejeme krásné léto.*

Slavičky z Hluboké

středa 27.7.2016 20.00 hodin sál Alšovy jihočeské galerie Hluboká nad Vltavou AKUSTICKÝ KONCERT ZAHÁJOVACÍ KONCERT FESTIVALU no name	sobota 30.7.2016 20.00 hodin sál Alšovy jihočeské galerie Hluboká nad Vltavou HOUSLOVÝ KONCERT VÁCLAV HUDEČEK housle Lukáš KLÁNSKÝ klavír	neděle 7.8.2016 20.00 hodin náměstí ČSLA Hluboká nad Vltavou KONCERT KAPELY ABBA REVIVAL Globus Dance Band	pátek 12.8.2016 20.00 hodin sál Alšovy jihočeské galerie Hluboká nad Vltavou KONCERT SPIRITUÁL KVINTET	
sobota 13.8.2016 20.00 hodin sál Alšovy jihočeské galerie Hluboká nad Vltavou KONCERT LENKA FILIPOVÁ s kapelou	pátek 26.8.2016 20.00 hodin sál Alšovy jihočeské galerie Hluboká nad Vltavou KLAVÍRNÍ KONCERT MARTIN VOJTÍŠEK klavír	sobota 27.8.2016 20.00 hodin sál Alšovy jihočeské galerie Hluboká nad Vltavou KONCERT JÍŽANI dechovka	sobota 10.9.2016 20.00 hodin sál Alšovy jihočeské galerie Hluboká nad Vltavou KONCERT RADŮZA s kapelou	čtvrtek 6.10.2016 19.00 hodin sál Alšovy jihočeské galerie Hluboká nad Vltavou ZÁVĚREČNÝ KONCERT FESTIVALU STO ZVÍŘAT

Mezinárodní škola Townshend – na Hluboké už 25 let!

Motto

Starosta a senátor Tomáš Jirsa řekl na slavnostním odpoledni v mezinárodní škole:

Od založení školy v roce 1992 jste poskytovali vzdělání stovkám studentů z více než 100 různých zemí – včetně mnoha z našeho regionu a z celé České republiky. Vaše škola přispěla k hospodářské prosperitě, k rozvoji kulturní rozmanitosti, k toleranci a celkovému mezinárodnímu profilu v naší oblasti a stala se uznávanou a vysoce hodnocenou součástí našeho města.

Děkuji Vám za Vaši činnost, chválím Vaše úspěchy a přeji Vám vše nejlepší pro příštích 25 let a dále!

Koncem června se tradičně loučí studenti mezinárodní školy s učiteli. Rozlétnou se na prázdniny k rodinám do celého světa, jen ti z Česka zůstávají „doma“. Čerství absolventi se rozloučí už napořád a pokračují ve studiích na vysokých školách.

S MUDr. Rebanem jsme si znovu připomněli kouzelnou náhodu počátku školy u nás na Hluboké.

Ve chvíli, kdy se město Hluboká zabývalo myšlenkou, že by bylo dobré, kdyby na Hluboké existovalo gymnázium, vydali se MUDr. Reban a starosta Tomáš Jirsa pozeptat se na možnosti za tehdejšího hejtmana Jihočeského kraje, rodákem z Hluboké, RNDr. Janem Zahradníkem. Už v předsálí jeho kanceláře potkali Rezu Reyhaniho, muže, který naopak přicházel s myšlenkou v Jižních Čechách otevřít mezinárodní školu. Slovo dalo slovo, a na jednání s hejtmánem už nedošlo. Aktéři budoucího úspěšného projektu mezinárodní školy na jihu Čech už byli rozhodnuti. Ve chvíli čekání v předsálí kanceláře primátora našli společnou budoucnost pro obě myšlenky.

„Ve chvíli, kdy nám Reza o své myšlence založení školy řekl, zeptali jsme se, zda by to nemohlo být na Hluboké? Popsali jsme mu naše město a vysvětlili, že máme na naší krásné základní škole volné třídy. Rozhodně souhlasil, že se přijedou podívat,“ řekl MUDr. Reban.

Byla a je to krásná myšlenka, kterou spolu se svou ženou Ramonou Reza Reyhani uskutečnil. To se stalo před 25 lety, čtvrtstoletím, a dnes už je tedy prvním gymnazistům, kteří maturovali na mezinárodní škole, zralých 40 let.

„Osobně je mi líto, a moc jsem nechápal, že se zpočátku na Hluboké škola s velkým pochopením od širší veřejnosti nesetkala. Možná žárlivost, možná nechuť ke změnám, neochota vidět klady podobných projektů...“ vzpomíná doktor Reban, který naopak oceňuje možnost vzdělání v měřítku přesahujícím hranice České republiky.

Absolventi této školy už vždycky budou mít spolužáky z celého světa, kamarády, se kterými jsou při dnešní moderní komunikaci trvale ve spojení.

Jazykové vybavení, jiná filosofie přístupu ke vzájemné spolupráci, vzájemná tolerance a poznávání životních stylů svých vrstevníků, děti už v mládí přistříhla k životnímu a světovému rozhledu, který někdo nenajde po celý život. Škola na Hlubockém Vyšehradu možná zabrala pozemky pro další vily, které by si tu někdo rád zakoupil, nicméně se stala symbolem a protiváhou turistického cíle naproti na kopci. Na jedné straně zámek z dob minulých, na druhé straně škola s mladou energií dětských a studentských duší.

A že je tahle atmosféra pokaždé velmi příjemná! Mezinárodní škola Townshend těží z mladistvé síly a radosti, z mnoha talentů, pěveckých, hudebních, výtvarných i dramatických. Samozřejmě se děti ve škole učí, ale jejich aktivity během roku rozvíjejí i mnoho dalších vloh. Absolventská akademie v půlce června, kdy se celá škola těší z dětí, kteří školu úspěšně opouštějí a vydávají se do světa za svými životními cíli – spontánnost jejich projevů, radost spolužáků, rodičů i učitelů je velmi nakažlivá. A většinou se odehrává pod širým nebem, takže příjemný pocit z celého odpoledne bývá ještě umocněn nebem nad hlavou a výhledem do krásného okolí.

Tentokrát, u příležitosti 25 let od založení školy, která je součástí našeho města, byla zasazena lípa, náš národní strom. Sázeli ti, bez kterých by škola na Hluboké asi nezačala psát svou historii. Na fotografii jsou zachyceni: Ing. Tomáš Jirsa, vpravo od něj ředitel školy Vivek Williams, dále MUDr. Reban a vedle něj Reza Reyhani.

Zkusme tedy pochopit, co vlastně mezinárodní škola všechno znamená. Nejen pro město, jehož adresa je díky škole známá ve světě, ale i pro děti, které školou projdou. Pro české děti to znamená otevřenou bránu do světa,

kontakty se spolužáky, jazykové vybavení. Navíc mít školu, která má jiný charakter, přináší jiné příklady výuky pro stagnující české školství, je něčím, co naše země potřebuje. Bohužel česká povaha ráda zkouší pomlouvat něco, co vůbec zevnitř nepoznala, a co ani poznat nechce. Ke své škodě.

Kdyby do této školy přicházeli na náslech studenti z našich pedagogických fakult, možná by zjistili, že formy vzdělávání, kde respekt nechybí ani na jedné straně, kde kontakt mezi učitelem a žákem má přátelské a společně tvůrčí směřování, je prostě velmi příjemný... a že třeba kuchyně a jídelna spojující mnoho národností nás naučí vnímat i jiné chutě a jiné vůně, než jsme zvyklí.

Propojení dnešního světa je realitou dneška. A je rozhodně dobré vědět, jakou cestou se s ním vyrovnávat. Cesta celosvětové vzdělanosti a přátelského poznávání je rozhodně dobrou cestou pro generaci budoucích obyvatel Evropy i celého světa.

Zakladatel školy na Hluboké

Podnikatel Reza Reyhani spolu se svou ženou Ramonou v našem městě založil v roce 1992 mezinárodní internátní školu Townshend. Od investorů na ni sehnal 170 milionů korun. Vyrůstal v Rakousku a do tehdejšího Československa přišel spolu s manželkou v roce 1990, a to kvůli obchodu. Po čase se přestěhovali z Prahy na jih Čech. Reza Reyhani se považuje za světoobčana a jeho ambicí je spojit svět. Naučit děti, které přicházejí z různého prostředí, rozdílných kultur, vzájemné toleranci a respektu. Proto je Townshend, nazvaný podle irského humanisty a učitele George Townshenda, přístupný studentům různých náboženství a etnik. Čechů na něm studuje asi třetina.

Škola v Hluboké je nezisková a Reyhaniovi si na živobytí vydělávají ve své firmě.

Townshendova mezinárodní škola je koedukační internátní škola v Jižních Čechách s výukou v anglickém jazyce. Tato škola, pojmenovaná po významném irském vzdělanci a humanistovi G. Townshendovi (1876-1957), vznikla v září roku 1992. Je to soukromá nezisková organizace.

Škola zahájila svůj první akademický rok s pouhými dvaceti pěti dětmi, které se učily ve třech místnostech pronajatých od základní školy v Hluboké nad Vltavou. V blízkosti školy se nacházela budova internátu, rovněž pronajatá, kde byli ubytováni studenti z různých zemí světa. Přes počáteční problémy, se kterými se tento multikulturní projekt potýkal v prvních letech své historie, se škola pomalu, ale bez ustání rozrůstala a pronajímala si stále více místností.

V roce 1994 byla Townshendova mezinárodní škola akreditována Ministerstvem školství České republiky jako šestileté soukromé gymnázium a zařazena do seznamu soukromých škol.

Škola TIS se v roce 2001 přestěhovala z pronajatých prostor a otevřela moderní areál, ve kterém studuje kolem 150 dětí ze třiceti zemí. Učí se v anglickém jazyce. Roční školné i s ubytováním není levné. Nicméně plnou částku dokáže zaplatit tak čtyřicet procent rodičů. Pro zbytek dětí školné doplácí různé nadace a fondy. Škola není jen pro bohaté, ale i talentované děti z menších poměrů.

Od roku 2009 začala škola připravovat své studenty na Mezinárodní Cambridžské zkoušky (Cambridge International Examinations). Škola je registrována jako jedno z Mezinárodních center pro Cambridžské zkoušky (Cambridge International Examinations) a je rovněž držitelem licence pro vzdělávání na základní i střední škole s ukončením studia s kvalifikací IGCSE a A Level. Škola je členem Rady britských mezinárodních škol (COBIS).

Townshend mezinárodní škola se snaží o dosažení těchto cílů: – podpora rozvoje fyzických, duševních a emocionálních schopností studentů

– probuzení touhy po dosažení znamenitosti na všech úrovních – objevování a rozvíjení talentů a nadání každého studenta – pomoci studentům, aby si uvědomili a ocenili jedinečnost své osobnosti i osobností ostatních lidí – ustanovit vzory mravnosti a dobrého chování – upozornit studenty na prostředí, ve kterém žijí, a na ekologické problémy – probudit ve studentech povědomí o výzvách soužití s ostatními národy v globálním prostředí vzájemné závislosti a přispět tak k rozvoji rychle se měnícího světa

Tyto cíle jsou aplikovány a uváděny v praxi v rozmanitých aspektech každodenního života našich studentů.

Pět základních principů chování, na které se zaměřujeme: ČEST – ÚCTA – ZODPOVĚDNOST – VŮDČOVSTVÍ – ODPOVĚDNOST

„Pro zdravý rozvoj osobnosti, láskyplné mezilidské vztahy, humánní a demokratickou společnost, spravedlivý a mírový svět je nezbytná úcta a odpovědnost.“ Thomas Lickona, Education for Character.

NEJLEVNĚJŠÍ PALIVOVÉ DŘEVÍ

Neštípané palivové dřevo v délkách 2m (cena bez 15 % DPH):

jehličnaté palivové dřevo borovice, smrk	650 Kč/prm
listnaté palivové dřevo břiza	750 Kč/prm
listnaté palivové dřevo dub	800 Kč/prm
listnaté palivové dřevo měkké	550 Kč/prm

NÁKUP A PRODEJ LESNÍCH POZEMKŮ

Chcete znát cenu Vašeho lesa? Tržní ocenění zdarma.

TĚŽBA A VÝKUP DŘEVNÍ HMOTY

Ceny viz. webové stránky.

www.persaltus.cz
+420 605 512 451

JARNÍ VÝPRODEJ

NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU

- **EKOBIKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- *Nejlevnější, čerstvá*
- **MULCOVACÍ KURA**

EKOPALIVO

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K.
Mobil: +420 734 768 420
E-mail: prodejnavetnri@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: +420 777 917 714
E-mail: prodejnach@ekopalivo.cz

Pozdrav z antikvariátu

Lidé, kteří čtou, kupují knihy a dokonce pátrají po knihách v antikvariátech, jsou lidé z mé „smečky“.

Nelituju, co všechno jsem neprožila, co si neužila, co jsem neochutnala, kde všude jsem nebyla (a mohla být!), jaký biják neshlédla, co mi zkrátka proteklo mezi prsty. Já lituju, co jsem si nestihla přečíst... Spoustu knížek odkládám, abych si je vychutnala až v důchodu. Pokud se ho vůbec dočkám, pokud mi to ještě vůbec bude myslet, pokud na ta písmenka uvidím... Doufám, že ano!

Jsou lidé, které si nejen knihy, ale i historie doslova ochočila. A jsou lidé, kteří historii nejen rozumí, ale ještě pro ni něco aktivně dělají. Třeba pan RNDr. Michal Valenčík, který pomohl mnoha kostelům a kapličkám k tomu, aby přežily. Shromáždil a dosud vede přehled a informace o kostelech, kaplích a kapličkách v České republice, jež jsou ve špatném stavebně-technickém stavu, nebo byly v období po roce 1945 zničeny a dosud nebyly obnoveny. Kontroluje a objíždí je osobně! Na jeho webových stránkách jsou fotografie jednotlivých objektů. Na stejné téma vydal knihu.

A tak v rámci svého „záchranného“ poslání cestuje po Česku a všímá si. Pan Valenčík na Hluboké navštívil antikvariát v knize Olgy Trčkové. Za to, co v něm získal, ještě slušně poděkoval mailem. A jaksi mimochodem prokázal hluboké porozumění souvislostem historických událostí. Hezké čtení... Třeba potěší i vás:

Chci Vám ještě jednou poděkovat za bednu knih a map, kterou jsem si od Vás odvezl. Ještě jsem ten den objel a vyfotil několik opravovaných kapliček na Českokrumlovsku, ale večer jsem jel domů, abych se dnes mohl věnovat knihám z hlubockého antikvariátu. Ležím v nich od rána až do teď, je to opravdu zajímavé čtení. A někdy pro mne překvapivé. Třeba noviny z května 1949 o 9. sjezdu KSČ – je půvabné, když si člověk přečte složení nově zvoleného ÚV: vedle Gottwalda a Zápotockého i ti, kteří budou do roka či dvou sedět v base – Šling, Švermová, Husák či Clementis. Nebo Slánského projev na dvě novinové strany – to snad musel přednášet 4 hodiny. A věnoval se tam boji se záškodníky dost podobným způsobem, jakým mu jeho záškodnictví předhazoval o tři roky později Dr. Urválek. Také je tam až neuvěřitelná servilita vůči všemu sovětskému.

Také mne překvapilo, jak výsadní měl Slánský v KSČ postavení – v těch novinách jsou v plném znění jen dva projevy – Gottwaldův a Slánského, také seznam členů nově zvoleného ÚV je abecední, pouze Gottwald a Slánský jsou vytaženi bez ohledu na abecedu na první dvě místa v seznamu. Třeba Toník Zápotocký je až kdesi daleko vzadu, pod písmenem Z. A to byl tehdy premiérem...

Taky jsem si přivezl Svět v obrazech z 1. května 1949, kde je mj. článek o návštěvě československé vládní delegace v Maďarsku se spoustou fotek. Upoutala mne hlavně jedna, kde si vzájemně potřásají rukou ministři zahraničí obou zemí – Vlado Clementis a László Rajk – o tři roky později oba svorně viseli na šibenici... A Rajka zatkli už na konci května 1949, takže pár týdnů poté, co časopis vyšel. Nebo fotografická publikace někdy

z léta 1945 o pražském povstání – už tehdy ódy na SSSR a ani slovo o vlasovcích. Opravdu překvapivé.

Něco podobného jsem očekával (tentokrát směrem k Německu), když jsem se začel do projevů Emanuela Moravce. I tam jsem byl překvapen, psal o Německu spíše věcně a ve smyslu, že holt jsou Češi malí a vedle velkého Německa jim pro přežití nezbývá nic jiného, než se snažit být s Německem přáteli. Nejsou to oslavné tirády na nacismus ani bezobsažné fráze, jak jsem očekával, spíše dobrý vztah k Německu prezentuje jako poznanou nutnost. Tak jsem zase o něco vzdělanější.

K tomu jsem si přečetl (překvapivě poprvé) skvělou Orwellovu Farmu zvířat, je to skutečně jako četba dějin SSSR mezi 1. a 2. světovou válkou, pouze stačí zaměnit jména. Moc hezká knížka.

A další mne čekají v dalších dnech. Ještě jednou děkuji hlubockému antikvariátu!

Ohrožené památky – kostely, kaple a kapličky

<http://www.znicenekostely.cz/>

autor: Michal Valenčík

Zcela mimořádná encyklopedie Michala Valenčíka, podávající vyčerpávající přehled o poškozených církevních památkách České republiky, a to jak katolických (jichž je většina), tak i o památkách dalších konfesí. Autor osobně navštívil tisíce ohrožených památek od kostelů po malé kapličky a tato kniha podává na 300 stranách výběr bezmála 1660 nejohroženějších. Ze tří největších etap hromadného ničení (husitské války, josefínské reformy a období vlády komunistů) se zaměřuje na poslední, nejničivější z nich; zabývá se tedy v převážné míře památkami, které se dostaly do současného neutěšeného stavu v období po roce 1948, ale připomíná i poškozené památky z roku 1945 a systematicky též památky poškozené po roce 1989. Po kratší úvodní přehledové studii přichází hlavní rozsáhlá encyklopedistická část, v níž jsou ohrožené památky seřazeny abecedně podle obcí vždy v daném kraji a okrese, což umožňuje praktické využití knihy jako základní příručky pro všechny, kterým není osud těchto památek lhostejný. Sugestivní barevné fotografie jsou doprovázeny stručným přehledem informujícím o základních skutečnostech, které se k destrukci dané stavby váží a o současném stavu památky. Důležité je, že autor nesleduje pouze objekty zařazené do systému památkové péče, ale i objekty, které do památkové ochrany bezprostředně nespádají. Autor ani nakladatelství však nepovažují tuto knihu za „pouhé“ připomenutí již zaniklého nebo zanikajícího dědictví, ale za apel k nápravě. Tento předpoklad se potvrdil již při vydání kratších regionálních výseků z celkového díla pro oblast Šumavy a Českého lesa. Dokumentují to mimo jiné i příklady obnovených památek, uvedené na závěr knihy spolu s přehledem institucí důležitých pro získávání dotací pro jejich opravu. Aby byl přehled úplný, je na závěr každého okresu uveřejněn i stručný výčet 2600 zcela zničených památek, tedy těch, u nichž již neexistuje žádná šance na přímou obnovu.

Zlepšení pracovních podmínek zaměstnanců městského úřadu

V posledních letech prochází budova městského úřadu v Hluboké nad Vltavou postupnou rekonstrukcí od výměny oken přes výmalbu a vybavení jednotlivých kanceláří.

V loňském roce získalo město finanční příspěvek ve výši 170 000 Kč od NADACE ČEZ z programu Podpora regionů na instalaci klimatizačních jednotek do třech kanceláří městského úřadu. Tento projekt přispěl ke zlepšení pracovních podmínek zaměstnanců městského úřadu zejména v letních měsících.

Pískovna Hluboká nad Vltavou
3 ha klidného rybolovu pod zámkem
 Prodej povolenek MO Hluboká nad Vltavou
 Bližší informace: <http://mo-hluboka.wz.cz/>
piskovna.hluboka@email.cz
mo.hluboka@email.cz
 tel. 603 329 881 + 779 990 153

Zvýhodněné ceny pro členy MO Hluboká nad Vltavou.

Bohatě zarybněný revír (kapr, štika, candát, sumec, amur, bílá ryba, okoun...).
Omezený počet povolenek a poloha mimo rušné komunikace zajišťují klidný lov!

Kulový blesk

O kulovém blesku toho bylo napsáno hodně, řada vědců se zabývala jeho výzkumem, ale pokud vím, nikdo zatím podstatu tohoto jevu neodhalil. Kulový blesk má podle toho, co jsem o něm porůznu četl, řadu forem. Ovšem ne vše, co teče, je voda, a tak možná ani vše, co se dnes považuje za kulový blesk, není stejná záležitost. Měl jsem to štěstí, že jsem kulový blesk viděl na vlastní oči.

Bylo to přesně v den, kdy jsem ukončil docházku do deváté třídy Základní školy v Hluboké nad Vltavou. Byl 30. červen roku 1966. Došli jsme si pro vysvědčení, ve škole pobýli asi do devíti hodin a po proslovu třídního učitele školu navždy opustili. Byl jsem domluven s jedním spolužákem a dvěma spolužačkami ze třídy, že u jedné z nich si uděláme závěrečný mejdan. Naše domy sousedily na hlavní ulici, takže taková slezina nebyla organizačně nijak obtížná. Vybrali jsme nějaké peníze na alkohol, což nebyl až takový problém, protože ceny byly malé, jeho koupi obstaraly holky, protože vypadaly slušně a v městečku, kde jeden druhému viděl do talíře, jim prodavačky snáze uvěřily, že to kupují rodičům. No, věřily, nevím, měly samé drobné peníze, ale prošlo to. Já vzal magneták, který byl tehdy vzácností, a asi v 11 hodin jsme se sešli doma u L.J. Holky udělaly nějaké chlebičky a mejdlo začalo. Seděli jsme v části domu, která měla výhled ne do hlavní ulice, ale dozadu, přes zahrady do tzv. horničky neboli Horní (tehdy Leninovy) ulice. Za horničkou byla stráň, nad kterou byl zámecký park. Obyvatelé Horní ulice měli v těchto stráních zahrádky sestávající z tarasů a neustále bojovali s divokou směsí plevelů a náletných dřevin z divokého porostu strání. Zahradu pana D. jsme měli jako na dlani. Také jsme jí dobře znali, protože jsme si tudy zkracovali cestu do zámeckého parku, kde jsme hrávali fotbal. Plot z drátěného pletiva byl v prudkém svahu všelijak poslepovaný a sloupky byly jen někde. Tam, kde zahrada sousedila se strání, byl v jednom místě přibitý k mohutnému dubu.

Krátce po poledni přišla bouřka. Na Hluboké bývaly, a dodnes jsou, hrozné bouřky přicházející od západu z míst, kterému se říkalo Rudolfovo kout. Byla to část lesa, která se tak od nepaměti nazývala. Proč, to už nevím, možná jsem to ani nikdy nevěděl. Ale když se nad Rudolfovým koutem objevily černé mraky, vyndala babička ze skříně hromničku a nachystala růženec. Také tentokrát se rychle setmělo a za chvíli rozčísl temnou oblohu první blesk následován hromovou ranou.

„Vypni radši ten magneták, může někam poblíž praštit a máme po zábavě,“ řekly mi holky a já těžký, ale vynikající stroj Sonet duo vypnul, ale nevyndal ze zásuvky. Což byla chyba, ale k tomu dojdou. A venku se dělo. Zatím nepřelo, ale zvedl se vítr, ještě více se setmělo, blesk stíhal blesk a neustále hřmělo. Sedli jsme si v zadním pokoji k oknu a dívali se na bouřku. A pak se to stalo. Celé to mohlo trvat sotva deset vteřin, ale vnímal jsem to jako ve zpomaleném filmu.

Nikdo z nás nestačil říct ani slovo, ale náhodou jsme se všichni čtyři dívali tam, kde se to stalo. Do vysokého dubu, právě do toho, na který byl přibit plot zahrady páně D., uhodilo. Viděli jsme, jak za příšerného rachotu se třepotající blesková čára spojuje s jednou z větví, ta se ulomila a řítila se k zemi. Blesk sjel až k místu, kde byl přibitý plot a tady se zastavil. Vnímal jsem to jako žhavou kouli přesně v místě styku stromu a plotu. Koule mohla být velká asi jako kopací nebo nafukovací plážový míč. Nešlo to dobře odhadnout, protože svit byl oslnivý, jako když se díváte do slunce a také to bylo dost daleko. Ozývalo se strašlivé prskání, něco jako když se mačká staniol, ale mnohokrát zesílené. Blesk stál za onoho hrozného prskání a prskání na místě, možná vteřinu nebo dvě, možná jen zlomek, nemohli jsme se na tom později shodnout. Potom se začal pohybovat po horním okraji drátěného pletiva a nabíral rychlost. V rohu zahrady se opět na maličko zastavil, ale to byl jen zlomek vteřiny. Pak se řítit po plotě dolů. Plot končil, ale blesk jakoby to nezpозoroval a letěl ve směru plotu dál, až k baráku pana Z. Přesto, že mohl být od domu nejméně pět metrů, najednou prudce změnil směr, zabočil směrem k domu a oknem vletěl dovnitř. Z domu se ozval hlasitý rachot a najednou bylo ticho. A nic. Chvilí jsme zaraženě mlčeli, až po chvíli jsme byli schopni slova. Protože se to stalo v době, kdy dospěli byli v práci, zřejmě to kromě nás nikdo neviděl. Teprve teď se pořádně rozpršelo.

Dál se už nic nedělo, nic nehořelo, a tak nám nepřišlo, že bychom to měli někomu říct. Po chvíli jsme se uvelebili kolem stolu a pokračovali v započaté zábavě. Ovšem magneták nešel a L. J. hned běžela zkoumat po bytě, jestli jde elektrika a nejsou-li nějaké škody. Nic ale nezjistila, ani magnetáku nakonec nic moc nebylo, odnesla to jenom vstupní pojistka, kterou míval Sonet náhradní ve víku. Po výměně pojistky jsme teprve pořádně rozjeli a na událost s bleskem jsme skoro zapomněli. Až později jsme se dozvěděli, že v domě pana Z. natropil blesk pořádnou spoušť. Neviděl jsem to sice, ale dcera pana Z. byla naše spolužačka a celé nám to vylíčila. Elektrické vedení a zásuvky vyhořelé, část vodovodních trubek vyražená ze zdí, začouzené stěny, smrad jako na nádraží (tehdy jezdila pára a nádraží měla specifický pach trochu podobný udrině) a záchodová mísa na padrt. Tudy se prý blesk uzemnil. Byl jsem se druhý den podívat na plot, po kterém blesk sjížděl. Místo, kde byl plot nabitý na strom, bylo zčernalé, ale jinak jsem na plotě nic zvláštního neviděl. Čekal jsem, že bude aspoň opálená rez, ale nebylo ani to.

A ptáte-li se na závěr, či vzbudilo-li to rozruch? Rozruch to nevzbudilo, protože jsme to nikomu neřekli. A proč jsme to neřekli? Důvod byl docela prozaický. Holky se bály, že bude průšvih, když se prolákne, že jsme u nich měli mejdan a my kluci jsme si také nebyli jisti, co by to udělalo u nás doma, kdyby vyšlo najevo, že jsme měli separé slezinu s holkama. Psal se rok 1966 a byla jiná doba. Dneska už to snad nikomu vadit nebude.

MUDr. Věnceslav Černý

MALÝ FEJETON

Paní K. a silné auto

Existují kapitalisté živnostníci, pardon opravují: kapitalistky živnostnice, které se nechovají tak strašlivě krvelačně, jak je vykresluje současná politická garnitura. Naopak. Myslí na blaho a radost ostatních. Dokonce i svých vlastních zaměstnanců.

Stalo se v měsíci červnu, že jedna z takových fakt dobrých šéfových své kolegyni, nejochoťnější pravé ruce a kamarádce, k červnovým narozeninám pořídila neobvyklý dar. Dotyčná totiž, ač jinak skromná a milá osoba, velmi pracovitá a zodpovědná, má kromě spousty kladných, pro ženu obvyklých vlastností, jednu zajímavou úchytku: z neznámých a dosud nezjištěných příčin takřka nekriticky obdivuje vozy zn. BMW. Sama sice skvěle řídí hlavní jízdní kolo, přesto tuto slabůstku spojenou s obdivem k silným vozům v sobě má, a potká-li auto této značky zaparkované kdesi na ulici, projevuje okamžité vřelý zájem, hladí kapotu vozu, sype technická data z rukávu, vykřikuje: ach a jééé, zkrátka chová se zvláštně. Ač je to slabá žena a žádný chlap s technickým rozhledem!

A stal se tento příběh hodný obdivu a následování. Kapitalistka – šéfová – zaplatila jako překvapení své zaměstnankyni vyhlídkovou dvouhodinovou zkušební jízdu s nádherným vozem BMW530iDrive. Prodejní firma vůz zapůjčila s důvěrou a pochopením (ač bylo se vši upřímností sděleno, že k nákupu nedojde, že zkušební jízdu transakce započne a také skončí). Kapitalistka oslovila manžela obdarované, což bylo konečnou další krásné gesto, že vůz svěřila do rukou zodpovědného řidiče a nikoli rukou svých (zvyklých na pokornější národu své Škody Fabia).

Projížďka mířila jihočeskou krajinou až k minikousku dálnice do Tábora, aby zážitek mohl být korunován trochu rychlejší jízdou, než je v Jihočesku oficiálně možné. Šťastná oslavenkyně chvílemi slzela do kapesníčku, chvílemi jí mávala nadšeným davům s pusami otevřenými do „ó“, sledujícím podél cest spanilou jízdu...

Přeju nám všem, abychom byli obklopeni hodnými šéfovými (konečně i šéf – muž – může být empatický, zkusme to někdy, pánové!). Přeju všem, kteří budou mít narozeniny, aby také dostali překvapení. Protože překvapení je vždycky lepší než praktický dárek do domácnosti. A přeji paní K. a šéfově O. aby ty další narozeniny byly ještě vydařenější, než ty letošní. Je-li to vůbec možné...

Modrá je dobrá

Jan Meškán, Zuzana Meškán Vitoňová, syn Nicolas. Povolání? Námořníci. Někdo by mohl říct, že my české suchozemské krysy máme k námořnickému řemeslu daleko. Ale není tomu tak. Jihočeské rybníky dělají divy. Zvláště takové, na jejichž hladinách se prohánějí plachetnice. Třeba Bezdrev. Z Bezdreva už je jen skok na hladinu jezera Lipno, kde se pod napnutými plachtami závodí o Modrou stuhu. Co by kamenem dohodil pak je pro zaníceného jachtaře moře Středozemní, a ani se nenadějete, s touhou v srdci a se správným větrem v zádech se lodička vašeho života najednou ocitne třeba... v Karibiku.

I suchozemci mohou žít na moři tři čtvrtě roku. A pak se na dva tři měsíce vrátit zase na Hlubokou, aby trochu oprášili češtinu a aby se pod jejich bosýma nohama na chvíli přestala houpát paluba krásné plachetnice Lady Blue.

Bydlíte na Hluboké. Jste starousedlíci?

Nejsme, ale na Hluboké má naše rodina kořeny, říká Jan Meškán. Děda tady dělal zubaře a babička pracovala u Lesů. Bydleli v Podskalí, měli dva kluky a jeden z nich je můj tatínek. A tak se sem moje rodina, já, žena a syn, zase vrátila. Na Hlubokou nás to táhlo a je tady krásně.

Asi byl dědeček známý a oblíbený zubař, vysvětluje Zuzana s úsměvem, protože kdykoliv

někomu z místních lidí vysvětlíme, kdo jsme, začne na nás otvírat pusy a ukazovat zuby.

Přistěhovali jste se z daleka? Když si tak představuji dálky, kde žijete po většinu roku...

Ani ne. Z Borku. Nastal čas, kdy se budeme muset nějak víc usadit, protože máme dítě školou povinné a přemýšlíme, jak náš život sladit v poměru voda a pevnina...

Abych to uvedla na pravou míru. My se tak trochu vracíme z vody na pevnou zem, protože posledních 17 let jsme víceméně žili na moři. Až do té doby, než se nám narodil syn. Ne, že by tolik potřeboval pevninu, ale třeba babičky, pro které je to jediný vnuk, by si ho chtěly trochu víc užívat. A nás to tedy přinutilo trochu pozměnit životní styl, zkrátit sezónu na vodě a začít si budovat místo, kam se budeme vracet. Snažíme se teď být aspoň tři čtyři měsíce v Čechách a zbytek plujeme na moři.

A co na moři děláte?

Děláme to, co nás bavilo od dětství. Užíváme si plachtění, protože nás baví a docela to umíme, a díky tomu nás moře i živí. Neustále plachtíme a přitom pracujeme – protože si musíme na náš velký koníček vydělat. Takže pronajímáme naši loď lidem, které voda také baví, aby si na

ni užili svou dovolenou. Loď řídíme, staráme se o pasažéry a vozíme je po krásných místech.

Jak vypadá vaše loď?

Je to 16 metrová plachetnice GIB SEA jménem Lady Blue, vyrobená ve Francii. Pohodlná, má pět kajut se dvěma lůžky, takže se na loď bez problémů vejde 10 lidí. Loď má i salon a kuchyň, pro případ naprostého bezvětří také motor.

I v kajutách může pohodlně stát dvoumetrový člověk, postele máme délky 200 až 230 cm. Takže na naší lodi se nikdo nemusí hrbít. Každá kajuta má také svou toaletu (splachovanou slanou vodou) a sprchu.

Jen si je třeba uvědomit, že loď je sice domácnost na vodě, ale není napojena na žádný vodovodní systém ze břehu. Proto je nutné šetřit pitnou vodou. Nádrž na lodi stačí na 1050 litrů, tudíž zásoba sladké vody není neomezená. S ohledem na délku a charakter plavby, je tedy třeba počítat s trochou skromnosti. Šetrnost však neznamená, že bychom zanedbávali čistotu! Konec konců všichni se přeci koupeme v moři. Těžko naleznete ubytování, které je blíže vodě v moři, nežli loď!

Honzo, vy jste kapitán?

Ano! A moje žena je admirál!

Což znamená, že je vaše nadřizená, jestli tomu dobře rozumím. A kde se plavíte? Tuším, že v jedné příjemné rekreační oblasti?

Plavíme se po jižním Karibiku, v oblasti Malé Antily. Klient si objedná výlet, obvykle na 16 dní, podle naší zkušenosti je to tak optimální. Když už vyjedete tak daleko, kratší pobyt by vás mrzel. Musíte si dovolenou vychutnat.

A co klient všechno zažije?

Plavíme se z ostrova na ostrov a snažíme se mu ukázat pravou tvář Karibiku. Ne ten klasický turistický život, takové to pozlátko. Vyhýbáme se hotelovým plážím, tam totiž o normálního člověka téměř nezavadíte. Bereme naše hosty tam, kam se turista obvykle nedostane. Na návštěvu k místním lidem, mezi domorodce, protože mezi nimi máme za ta léta spoustu přátel. Ukážeme přírodu, natrháme si ovoce, nachytáme ryby, zkrátka nahlédneme do života místního všedního dne.

Postaráte se o své pasažéry, nebo si musí sami nachytat ryby k večeři? Jinak zůstanou hladý?

Mají veškerou péči, all inclusive, ale pokud jedí ryby, samozřejmě, že ryby lovíme a následně jíme. Ryby loví manžel jednoduše. Normálně na prut, ale děláme to tak, že návnady táhneme za lodí, nahodíme a většinou se něco chytne. Ryb je v moři spousta. My se vlastně v klidu přesouváme z bodu a do bodu b a mezitím se nám chytá oběd nebo večeře...

Musíte místní ryby znát, abyste se třeba neostrávil?

Většina tamějších ryb je výborných, samozřejmě jsou ryby, které nejíme, ale to je třeba proto, že mají moc kostí. Takže ty pouštíme zpátky. Většina konzumovaných ryb jsou dravé ryby

a chutnají skvěle. Kdo vaří? Vaříme oba dva, my jsme na lodi jediný personál, takže všechny role obstaráváme sami.

Pobyt na lodi prožíváme všichni společně jako takovou větší akční dovolenou, spíše v rodinném duchu. My samozřejmě nabídneme, co a jak můžeme podniknout, ale pak je na posádce, aby si vybrala, kam chce jet, a co tam chce dělat.

Dovolená na lodi má svou atmosféru. Když plují samotné pánské osádky třeba v Chorvatsku, mají asi muži jiné cíle, vyřádit se, popít, užít si svobodu. Když jede rodina do Karibiku, je toho tolik k vidění na břehu, ostrovech, na vodě i po vodou, že mají co dělat, aby si od všeho užili aspoň trochu...

Máte papíry vůdce malého plavidla?

Já mám snad všechny možné papíry, které jsou možné, v Čechách i v zahraničí, *vysvětluje Jan*. Jiné doklady potřebujete na vnitrostátní vodu, jiné na mořskou, takže jsme za život už oba dva posbírali opravdu hodně vůdčích listů.

Jaké nebezpečí v Karibiku může hrozit? Nebo je tam jen krásná tyrkysově klidná modrá hladinka?

Úplně klidná hladinka to není. Většinou fouká pasátní vítr, od Evropy nebo od Afriky. V létě, od května do září, je vyhlášena hurikánová sezóna. Ale to ještě neznamená, že hurikán opravdu přijde. Je to oficiální výstraha, a samozřejmě v dnešní době internetu, zpravodajství a přesných předpovědí počasí, se zprávu o hurikánu dozvíme včas.

Už jste hurikán zažili?

Zažili, několikrát. Naposledy loni na podzim, přímo nad námi se nad Martinikem vítr zformoval do hurikánu. Hurikán se označuje

kategoriemi od 1 do 5, nejhorší je pětka, tenhle přeběhl Martinik a Kubu, a nadělal hodně škody. Hurikán je velký vítr, vichřice třeba v rozmezí desítek mil, takže nepleťme si ho tornádem, to je zase úzký svislý proužek větrné smrště...

Co se v takové chvíli na lodi dělá? Bojí se?

Zakotvíte, většinou v nějaké hurikánové díře, to bývá nějaká malá zátoka, sundají se plachty, zabezpečí loď, a pak už se jen modlíte, aby to brzy skončilo, *usmívá se Zuzana*. Sedíte v kajutě, protože na palubě strašně leje, voda je úplně všude, bičuje vám obličej, proti ní se ani

nepodíváte – chce to nějaké potápěčské brýle. Protože voda a vichřice je všude. Nemůžete se ani nadechnout, kryjete si pusou límcem nebo něčím, abyste vůbec chytli dech, který vám vítr bere. A čekáte, až se hurikán přežene.

A to jsme zažili ten nejslabší hurikán – a stačilo nám to. Jak dlouho to trvá? Záleží – někdy se zastaví a zůstane stát, ten minulý zuřil 12 hodin. Ale my v hurikánové době s turisty neplujeme. Než někoho ohrozit, dáváme si radši přestávku. V období našeho českého léta jedeme na prázdniny do Čech, a pak se vracíme – je samozřejmě příjemné, utéct před zimou do tepla, v listopadu, prosinci je tam voda 30 stupňů teplá.

Jak jste ke svému koníčku přišli?

My oba se jachtingu věnovali od šesti let, na Bezdrevu, na Lipně, závodili jsme na plachetnicích. Kolem spousta kamarádů, bavilo nás to. Rostlo to s námi. Ten koníček se do nás zakousl, nepustil a nakonec se stal naším zaměstnáním.

Něco o tom vím. Znáš jachtaře Milana Mottla z Budějovic, který s panem Starým z Hluboké vyhrával jachtařské závody. Do dneška nepochopím, jak si dokázali sami stavět velké závodní jachty. Za socialismu neměli šanci si loď koupit. Museli si ji celou postavit až do posledního šroubku.

Právě naši první loď jsme si koupili od pana Starého. Byla to malá lodička pro dva lidi, vešli jsme se tam celí skrčení, a s tou jsme poprvé vypluli za novým životem na moři. Vypluli jsme na zimu a vlastně jsme ani neměli nějaký pevný plán, úplně přesně jsme netušili, co budeme dělat. Pravda, všechno jsme vlastně přichystali a byli jsme připraveni skoro na všechno. Naše bydlení doma jsme pronajali, zbavili se auta, a pluli do neznáma. Občas někde zůstali déle, přivydělali si. Vydělali jsme si na větší loď, pak na další, postupem času za námi začali jezdit známí, a my je vozili po moři. Čtvrtá loď v pořadí už byla pro víc známých, protože na naše známé se začali nabalovat ještě jejich známí... Na moře jsme

vypluli v roce 2000. A pomalu se začal odvíjet náš život v mořských krajích, žijeme tak už sedmáct let. Těch deset už je to intenzivní s naší lodí Lady Blue.

Takže je z vás taková mořská cestovka.

Vlastně ano, úplně oficiálně pronajímáme pobyt na lodi, máme webové stránky, ale většinou si nás lidé našli díky známým, co jeli před nimi.

Čím dál víc se hlásí rodiny s dětmi, hodně jezdí starší lidé, generace penzistů si dokáže cestování užívat, přibývá sportovnějších seniorů. Lidé se nám vracejí. Přijede celá parta a za rok přivede každý z té party s sebou svoje lidi, aby jim ten výlet také ukázal. Je to jako strom, který se rozrůstá, podotýká Honza. Kapacita lodi není velká, jezdíme jen pár měsíců, takže obsadit loď není problém.

Z 98 % máme na lodi fajn lidi. Pronájem lodi stojí stejné peníze jako všude ve světě, trochu se prodrazí tím, že si musíte připlatit na letenku. Ale když už tam jste, užijete si dovolenou svých snů. Karibik je nádherný. Je na zvážení každého, jestli radši co nejlevnější zájezd do Chorvatska, nebo trochu ušetřit, a vyrazit aspoň jednou

někam do krásné vody bez množství turistů. Pomůžeme s nákupem letenky, pasažéři dorazí do domluveného místa do přístavu a my si je vyzvedneme. Společně zvedneme kotvy. Pokud chtějí, mohou si zkusit loď řídit, ale nemusí. Mohou být klienti se vším všudy. V Karibiku můžete zažít exotickou svatbu, i to umíme zařídit, oslavit narozeniny anebo si jen tak užívat úžasnou dovolenou.

Nejhezčí zážitek?

Stále usmívající se černoši kolem dokola. To vám řekne každý. Nezažila jsem jinou zem, aby v ní žili tak milí, klidní, pohodoví lidé, říká Zuzana. Ano, nežijí si tam v bohatství, proti nám je tam bída, ale přísun ovoce a všeho, co je potřeba k životu, mají, díky teplu v klidu přežijí v jakékoli chýšce. My jako Evropani jsme zvyklí pořád někam chvátat, pořád něco řešit a oni nás klidní, říkají: Pomalu, není třeba chvátat, zastav se, buď v klidu. A já si vždycky řeknu, máte pravdu. Lidé se tam dožívají vysokého věku. Neopotřebovávají se ani fyzicky, ani psychicky. Černoši jsou tak trochu líní, ale ono je to možná dobře. Divoké ostrovy zůstávají divoké, protože tam nikdo nic nemění, nikdo si nehraje s myšlenkou jak se co nejvíc podobat té „báječné“ evropské civilizaci.

Jsou domorodci krásní?

Jsou úplně černí. Ženy a dívky tam mají takové větší zadečky, malá prsíčka a úzká ramínka, jsou jim podobné i figuríny v místních obchodech. Mají tam jinou představu krásy, než vyznáváme my. Muži jsou štíhlí a svalnatí, to asi mají v genech.

Nejoblíbenější jídlo?

Kreolská kuchyně je výborná. Určitě ryby, čerstvá zelenina, rýže, spousta ovoce, chuťově se to nedá srovnat s exotickým ovocem ze supermarketu u nás.

Něco jako rohlíky dostanete, ale jsou sladké...

Takže my si na lodi pečeme chleba. Čechům by chyběl. Mouku podobnou naší v obchodech seženeme. Máme už vytipováno, co a kde. Nemůžeme mít na lodi příliš mnoho zásob, které bychom tam museli dovézt až z Čech. Nakupujeme čerstvě na místě.

Tamější černoši odcházejí také za prací do Evropy?

Některí mladí vycestují na zjednodušená pracovní víza, pracují v cizině, ale v naprosté většině, když si vydělají, vrátí se a koupí si pozemek doma, a pak založí rodinu.

Jaká zvířata tam potkáváte?

Příroda ostrovů je skutečně neuvěřitelně nádherná. Nádherný a barevný je podmořský svět, to poznáte při potápění. Potkáte tady delfíny, ale i vorvaně, keporkaky. Žraloky také, ale tam, kde se pohybuje, už asi deset let nebylo zaznamenáno nějaké napadení. Koupáme se z lodi, při potápění občas nějakého žraloka potkáme, ale je to v pohodě. Žrádla mají dost, a také se říká, že tam, kde je žralok, je zdravý vyvážený ekosystém, že v moři funguje všechno jak má. Žije tu i žralok velrybí, který se živí planktonem.

Spousta ptactva, papoušci, leguáni, krabi, na některých ostrovech opice. Bohužel na některých ostrovech už je místní obyvatelé téměř vyjedli, domorodci jedí i leguány, běžně konzumují vodní želvy, dokonce mají oficiální sezónu, kdy se želvy jedí.

Samozřejmě ochutnáváme místní speciality, a posádce také umožníme, aby ochutnali místní kreolskou kuchyni. Je založena na kari, ryba, kuře na kari, všechny ostrovy voní po koření, vanilka, skořice, tam všude rostou

ty naše kořeněné doplňky, které si v sáčkích kupujeme v obchodech na vaření do českých kuchyní.

Máte to krásnou práci, milí námořníci. Samozřejmě chápou, že jsme lidé různí. Ne každý touží po tom, sedět v kanceláři a rovnat lejstra. Takhle si plníte svůj sen a ještě děláte šťastnými jiné lidi, plníte jim jejich sny.

Je to krásná práce, rozhodně nás nenudí, ale baví. I když také samozřejmě cítíme zodpovědnost za lidi, které bereme na palubu.

A nám se líp vstává do práce, kterou milujeme. Lidi, kteří nás obklopují, ať ti černí, tak naši kamarádi nebo hosté, jsou fajn, a v okolí jsou všude skvělí jachtaři. Tam si jsou ještě všichni zvyklí pomáhat.

Pojem času tam asi máme jiný než tady doma. Nemůžu říct, že bychom měli málo práce, máme jí dost, ale děláte ji víc v pohodě. Fajn je, říká Zuzana, že vám tam nezvoní pořád telefon. V Česku vyhlásíme, že jsme pryč, a tak nás nikdo nevolá. Samozřejmě i tam jsme na internetu, takže kontrolujeme maily, komunikujeme, fungujeme. Ale i když tam signál na většině ostrovů je, není proč volat. Žijeme současností a to je na tom fajn.

Ještě mi prozradte, jak se život na moři líbí vašemu synovi?

Když jsme se zeptali našeho Nicolase, jak se mu líbí na moři, odpověděl: Moc se mi líbí, ale ve školce na Hluboké je také dobře :-).

A je to řemeslo, které můžete dělat až do smrti?

Proč ne? Potkáváme tam lidi různých národností, kteří opravdu žijí na své lodi až do

hodně vysokého věku, třeba do smrti. Udržuje je to fit, jsou fyzicky aktivní, mají smysl života.

Dobře, možná tohle řemeslo nedělá mnoho Čechů. Ale je to o přístupu. Každý má stejné možnosti. Je to o tom, jak se rozhodnete a kam se chcete vydat. My jsme začínali od nuly, nikdo nám nic nedal, nikdo nás nedotoval. Byli jsme po škole, mladí, sbírali jsme zkušenosti, vydělávali si a postupně jsme se vypracovali. A dostali jsme se tam, kde jsme chtěli být.

Tak trochu boříme i klišé – není to místo jen pro bohaté. Pár lidí už nám řeklo, že když přepočítali po dovolené útratu, zjistili, že když pojedou každý rok do Chorvatska anebo ob rok k nám, tak je to vyjde úplně nastejno. A že tedy raději vynechají jeden rok a budou se těšit k nám do Karibiku.

Ne každý má oblíbený styl plných hotelů, přeplněných pláží Itálie nebo turecké Riviéry. Radši volnost a klid, u nás nepotkáte člověka na pláži. Když fotografujeme místní pláže, všichni se ptají: a kde jsou lidi? Ona je ta pláž opravdu celý den prázdná? Ano, je.

Poznávat svět, to je dávná lidská touha. Někdo sedí možná radši za pecí, někdo volnost potřebuje. Skvělé je, že každý si dnes může najít dovolenou podle svých představ. Na Šumavě (kde taky není moc levně), nebo v cizokrajných krajích... A to je na tom všem důležité. Můžeme jet, kam chceme a s kým chceme a pracovat tam, kde chceme. A všude najdeme krajiny.

Třeba Hlubočáky v Karibském moři.

** Za velmi laskavé poskytnutí interiéru kavárny a rekvizit pro účely focení děkujeme manželům Pávoým*

Karibik je region v nejjižnější části Severní Ameriky. Zahrnuje ostrovy v Karibském moři (Antily), Bahamy a pobřeží Střední a Jižní Ameriky omývané právě Karibským mořem. Panamským průplavem je Karibské moře spojeno s Tichým oceánem.

Okouzující exotické prostředí pro jachting, bílé pláže a palmy, korálové útesy, křišťálově čistá tyrkysově modrá voda, létající ryby, delfini, velryby, želvy, koloniální nádhery, perfektní jachtařské podnebí. Pro začátečníky bezpečná a k manévrování jednoduchá místa stejně jako vzrušující dlouhé trasy pro zkušené jachtaře. Na ostrovech nádherná bujná příroda, zurčící vodopády, podmořské vraky lodí, skvělá kuchyně, festival rumu...

Doporučené období pro plavbu je konec října – duben, celoročně vítr ze SV až JV, v létě proměnlivý vítr ze SV/JV o rychlosti 10 – 20 uzlů, v zimě ze S, SV vítr 15 – 25 uzlů, síla větru 3 – 6, jednoduchá navigace, vzdálenosti 2 – 15 námořních mil mezi ostrovy; v jižní části Karibiku SV pasát, klima spíše vlhké na rozdíl od ostrovů při pobřeží Jižní Ameriky, kde je klima sušší.

Co s sebou?

Vzhledem k teplému podnebí naprosto stačí: šortky, plavky, trička, letní obuv, pokrývka hlavy, sluneční brýle, sluneční krém a ručníky. Doporučujeme cestovat ve sportovních botách, které se vám budou

hodit na případné výlety. Fotoaparáty, kamery a telefony lze dobíjet na lodi (12 V, 220 V) na většině ostrovů je telefonní signál. Vzhledem k neskladnosti kufrů prosím necestujte s kufry, ale s cestovními taškami.

Bezpečnost na ostrovech, na moři i na lodi

Kriminalita je na ostrovech Malých Antil nízká. Přesto je třeba dávat si pozor na vlastní věci jako všude na světě. Místní obyvatelé jsou velmi přátelští, chováte-li se k nim vstřícně. Na ostrovech nehrozí žádné nebezpečí, budete-li dodržovat rady zkušené obsluhy lodě.

Nevyskytují se zde ani žádné tropické nemoci.

Základem bezpečnosti plavby na plachetnici je zejména disciplína lidí na palubě, spočívající v dodržování pokynů kapitána. Loď je vybavena všemi dostupnými a předepsanými bezpečnostními prostředky pro záchranu lidských životů. Na lodi je záchranný ostrůvek pro 10 osob, satelitní záchranná radio-bóje EPIRB 406, záchranný člun, lodní radiostanice VHF a 2 ruční radiostanice VHF, mobilní telefony GSM, signální rakety, záchranné vesty pro 12 osob, lodní lékárna, záchranná podkova, bezpečnostní popruhy a samozřejmě hasicí přístroje. To vše společně se zkušenostmi kapitána a celosvětově záchranným systémem pobřežních radiostanic přispěje k bezproblémovému a bezpečnému průběhu vaší plavby.

<http://www.caribbeanholiday.cz/>

Univerzální sportovci opět na cestách

Loňský výstup na Sněžku se nám všem moc líbil (psali jsme o něm v prázdninovém Zpravodaji 2016), a tak jsme téměř okamžitě po návratu domů začali diskutovat o dalším výletu. Tentokrát jsme vybrali Milešovku, pre(j)historickou sopku u Lovosic. Po stanovení termínu na poslední květnový víkend 2017 našel realizační tým – Hanka – ubytování a dobrodružnou cestu vlakem s přestupováním v Praze i náhradní autobusovou dopravou z Lovosic do Opárna. Tam jsme měli od 26. do 28. 5. základnu v penzionu Oráčov (bydlení i polopenzí).

Všechny části výpravy se sešly v pátek navečer v penzionu a jen tak v rámci tréninku vyrazily ke zřícenině hradu Oráčov. Druhý den

ráno jsme všichni vesele vyšli po modré přibližovací cestě k Milešovce. S orientací v terénu jsme to měli o to jednodušší, že nás vedla psí horalka Fibi von Bahnhof, která výstup na Milešovku absolvovala již potřetí. Modrá turistická značka nás vedla přes obec Velemín celkem pohodlně. 1 km před cílem cesta připomínala lezení po žebříku, ale 14 statečných extrémních univerzálních sportovců dovedla až na vrchol hory ke stanici ČHMÚ. Tam na nás čekala rozhledna, tak jsme nelenili a vyběhli dalších 15 m nahoru, abychom se za slunečného počasí rozhlíželi po okolí (měli jsme štěstí, výběžek vyššího tlaku na vrcholu Milešovky nesídlí každý den!). Viděli jsme Labe, Teplice, Krupku, rozhlednu na Komáří Vížce, v dáli pak i námi dobytý Říp (2013).

Pro cestu dolů jsme zvolili trasu po červené, která nás dovedla do obce Milešov. V protisměru jsme potkávali řadu běžců v jednotném opocném oblečení, to byli účastníci běhu na vrchol. Někteří z nich si nahoře asi něco zapomněli, protože běželi nahoru na horu ten den už potřetí. Z Milešova jsme zamířili po zelené značce do Velemína, na cestě se občerstvili v kiosku a někteří i v rybníce. Při návratu na základnu jsme se ještě vrátili alespoň pohledem ke zdolané temně zelené hoře. Z Velemína jsme došli po modré značce zpět do Opárna. Po večeri jsme cestu zhodnotili na jedničku, trochu si zazpívali a šli hbitě na kutě. Po nedělní snídani se výprava opět rozdělila na sportovce – cesta domů po železnici, a na lenochy a uštvané psy, kteří z hor zbaběle prchali autem.

Tak díky všem za krásný víkend a zas někdy vzhůru dolů!, třeba i po stopách praotce Čecha...

za univerzální sportovce Karel Běhounek

115. výročí založení Spolku Vltavan v Purkarcích

Plánovaný program oslav 19. srpna 2017

7:00 hod. - zahájení - budíček s kapelou a vztyčení státní vlajky
8:30 - 9:00 hod. - příjezd hostů
9:00 - 10:00 hod. - slavnostní přivítání bratrských spolků a ostatních delegací
10:00 hod. - slavnostní spolková schůze, jejíž součástí bude ocenění vybraných členů ze všech spolků a přivítání nových členů do spolkových řad - oběd
12:00 hod. - slavnostní průvod Purkarcem se zastávkami u památníků, kde dojde k položení kytic a uctění památky zemřelých plavců a vojáků, po ukončení průvodu slavnostní odhalení a žehnání nové kapličky

svatého Jana Nepomuckého, patrona všech plavců, dokončení průvodu, uložení spolkových praporů

17:00 hod. - slavnostní mše v kostele svatého Jiří v Purkarcích – účast dobrovolná

volná zábava - 14.30 hod - vyhlídková plavba lodí po Hněvkovické přehradě, Purkarec – Karlův Hrádek – Jelení skála - rekreační zařízení AMU a zpět - Purkarec – Buzkov – Jaroslavice – hráz a zpět

- účast dvou dechových kapel, Křídlovanka, Vlachovka,
- volně přístupné místní muzeum voroplavby, posezení u muzea
- ukázky plaveckého (vorařského) řemesla
- ukázky kovářského řemesla
- ukázky řezbářství motorovou pilou
- prodej upomínkových předmětů
- promítání dobových foto, filmů

Nekuřácká hospůdka. Potíž?

Léta navštěvují naši hospůdka (i když tam nevedou tři schůdky). Navzdory abstinencím, tvrdím, že jde o součást veřejné kultury. Samozřejmě s dodatkem, že se nic nemá, ani v konzumaci, přehánět.

Nám, jejím návštěvníkům, je zbytečné vysvětlovat, co nás sem vede, jiným, zvědavým doporučuji: přijďte se podívat. Přiznám se, že mne, nekuřáka, zvláště v zimě, zakouřené prostředí vadilo. A ejhle! Přišla bída ne na kozáky, ale na kuřáky. Den ze dne se tu nekouří, hospůdka se vyjasnila, dostala přívál kyslíku, neředěného cigaretovými „výfuky“. Ale co kamarádi, neodbytně loví v krabíčce s „hřebíky do rakve“?

Ven! Kam? Naštěstí má hospůdka velký dvůr, kde paní Kateřina, vedoucí pohostinství, dala postavit z krásných trámů krytou otevřenou pergolu,

s pohodlným zahradním nábytkem. Tady je příjemné útočiště kuřáků, ale i hostů nekouřících. V rohu dvora se dokončuje dětské hřiště.

Od jara do podzimu krásné místo k posezení s kamarády, i pro podvečerní produkci živé hudby. Sedíme ale i ve vnitřní hostinské místnosti, odkud si kuřáci musejí odběhnout jednu „vypálit“ na dvůr.

Na můj dotaz, zda paní Kateřina poznala zavedením nekuřácké hospůdky nějakou újmu tržby, se dozvídám, že už to není, co bývalo. Kuřáci – štamgasti jsou se zákazem kouření nespokojeni. Přitom je v hospůdce oddělená místnost, vhodná pro kuřáky.

My, zvyklí na svoji „osvěžovnu“ Lok Ham, ji budeme navštěvovat dál, věříme v její dobrou budoucnost.

František Kvapil

Dětský myslivecký den v Líšnici

Dne 10. června 2017 uspořádal Myslivecký spolek Doubí – Kostelec v rámci osvěty mládeže v Líšnici u Hluboké nad Vltavou druhý ročník dětského dne s mysliveckou tematikou. Na 40 dětí z okolních vesnic (Poněšice, Kostelec, Hroznějovice) se sešlo, aby procházelo disciplíny zaměřené např. na poznávání loveckých trofejí, kůží, stromů, dále děti malovaly, skákaly v pytli, házely na terč a střílely ze vzduchovky, vše za hudebního doprovodu Pepy Maxy. Součástí akce bylo i krmení jelení a mufloní zvěře v oboře MUDr. Touška, malování na obličeji, jízda na koni a také předvedení hasičské techniky dobrovolných hasičů z Kotelce. Každý dětský účastník si z akce odnesl řadu větších či menších dáreků a snad i zajímavou zkušenost. Akce probíhala za finančního přispění města Hluboká nad Vltavou a osadních výborů.

Za Myslivecký spolek Doubí – Kostelec

MUDr. Vojtěch Kurfist, Ph.D.

Dětská univerzita

Zatímco některé dospělé studenty aby rodič do školy honil bičem, malí študenti si možnosti vzdělávat se pod vedením odborníků Jihočeské Univerzity jaksepatří považují. Však se také dozvěděli věci, o kterých možná ani jejich rodiče nic netuší.

Cílem Dětské univerzity je zprostředkovat dětem atraktivním způsobem bádání, zkoumání, přemýšlení, řešení různých otázek tak, aby se poznání nového skloubilo s radostí. Jedná se o dvanáct dvouhodinových lekcí zaměřených na témata z oborů aplikované fyziky a techniky, tělesné výchovy a sportu, biologie, informatiky, společenských věd, matematiky, výtvarné výchovy, pedagogiky a psychologie, anglistiky a geografie.

Anetka Romi Křížová z Hluboké a další kamarádi se tak nejen naučili spoustu zajímavých věcí a dozvěděli mnoho informací, ale také ukončili letošní „studium“ slavnou promocí Dětské univerzity v květnu v koncertní siní O. Jeremiáše v Českých Budějovicích.

Blahopřejeme!

A jaká byla témata letošního semestru? Například:

Technická tvořivost a prostorová představivost v úlohách a příkladech (lektor: PaedDr. Bedřich Veselý, Ph.D.) Pohybem ke zdraví aneb dýcháte správně? (PhDr. Renata Malátová, Ph.D.) Fyzikální experimenty na vlastní kůži (lektor: Mgr. Vladimír Vochozka). Svět programátora - vytvoř si vlastní 3D hru (lektorka: Mgr. Michala Kotlasová). Orion - Vaše čokoládová hvězda aneb jak se vytváří reklamní slogan a co bychom měli vědět o reklamě (lektorka: PhDr. Helena Pavličíková, CSc. Posloucháme, čteme a hrajeme příběh v angličtině (lektorka: Mgr. Kateřina Dvořáková, Ph.D.)...a další

Kontakt:

http://www.pf.jcu.cz/misc/detska_univerzita/
PhDr. Miluše Vítečková, Ph.D.

Malí včelaři z Hluboké stočili svůj první med

Děti z včelařského kroužku u svých úlů poblíž rybníka Velký Hvězdář získaly od „svých“ včeliček, o které se po celý školní rok staraly, svůj první med.

S vedoucími kroužku, Ladislavem Švehlou a Milanem Fišerem se tak poprvé dočkaly sladké odměny. Včely po rozkvetlém jaru naplnily plástve medem.

Sedmnáct školáků oblečených do speciálních obleků, chránících před žihadly, přeneslo plástvy do medometu, kde se z nich vytáčí med. Prázdné plástvy se pak zase vrací zpátky do úlů.

Na Hluboké dosud žádný včelařský kroužek nebyl, a tak nápad hlubockého starosty zrealizovali oba pánové jako premiéru. Zároveň díky tomu zkusili děti přivést zpět ke včelařství, aby se od počítačů vrátily zpátky k přírodě. Děti se v průběhu školního roku učily nejen o tom, jak se o včely starat, či z jakých částí se úly skládají, dozvěděly se, jak to v úle funguje, a co nám včely všechno mohou dát.

A zdá se, že dobrá věc se podařila. Málokterý z kroužků hlubockého Poškoláka nese tak sladké plody...

Odménou všem dětem v kroužku byla sklenička vlastního medu. Vytočit se podařilo přes třicet kilogramů medu.

foto: Klára Skálová

Věhlasný smyčcový virtuózní pár na Hluboké

Brzy každá domácnost města Hluboké nad Vltavou a přilehlé obce dostane do schránky pozvání na koncert se dvěma čestnými vstupenkami. Pořádám tento koncert v neděli 15. července 2017 v 19.00 hodin jako benefici na opravu střechy a krovu kostelní věže. Ještě snad důležitější než sbírka je mé vroucí přání, aby se v našem kostele sešli všichni hlubočtí milovníci klasické hudby a společně prožili krásné chvíle v promodleném prostoru. Takové momenty pospolitosti a sounáležitosti mezi lidmi skrze hudbu a posvátno jsou vzácné. Kristina Fialová a Petr Nouzovský jsou výjimečně hudebně nadaný pár, který mi přirostl k srdci díky jejich dobrotě.

Kristina Fialová je violistka s ohnivým temperamentem, přirozenou virtuositou a vřelým tónem. Je jednou z nejtalentovanějších violistek mladé generace. Absolvovala Konzervatoř v Brně. V současné době studuje doktorandské studium na Akademii múzických umění v Praze. Je laureátkou řady mezinárodních soutěží. Vystupuje jako sólistka či komorní hráčka s českými i zahraničními umělci. Představila se s několika předními českými orchestry.

Petr Nouzovský je držitelem ocenění „New Master on Tour 2007“, „Europäische Förderpreis für Musik 2007“, laureát Val Tidone Competition 2011 a Johannes Brahms Competition 2013. Studoval

v Praze, Drážďanech a Madridu. Jako sólista vystoupil na festivalech či pódii v Moskvě, Petrohradu, Istanbulu, Tallinu, Barceloně, Los Angeles, Kodani, Tel Avivu, Buenos Aires, Memphisu, Pekingu, Šanghaji, Londýně, Jeruzalému, Atlantě, Kyotu, Alžíru či Bratislavě. Sólově debutoval na Pražském jaru v roce 2005. V amsterdamském Concertgebouw o tři roky později, na Pablo Casals Festival v roce 2010, na Santander Festival v roce 2011 a na Kasseler Musiktage v roce 2011. Do roku 2016 natočil 23 CD. Zahrál 1600 koncertů ve 40 zemích světa. Každoročně vystupuje na 150 koncertech. CD Vivat Tango (Supraphon) získalo ocenění „Nejlepší violoncellové CD roku 2014“ v New Yorku. V Hluboké již byl dvakrát: narozeninový koncert k příležitosti mého 50. výročí a na Velký pátek doprovázel meditaci na křížovou cestu.

Program koncertu se skládá z duetů a sonátách nejrozumnějších skladatelů: Ludwig van Beethoven, Antonín Dvořák, Roman Haas, Antonio Vivaldi, Adam Skoumal, Astor Piazzolla. Máme se jako město na co těšit a já se těším na vás!

Váš farář

Otec Tomas

Kdo nemůže přijít a chtěl by přispět bezhotovostně: 102081251/0300 (vs 2017). Pán Bůh zaplať!

Pan farář v kuchařském kurzu

Foto: Klára Skálková

Pan farář Tomas van Zavrel se díky daru svých přátel zdokonalil v kuchařském umění. Spolu s nimi se pod vedením kuchaře pana Petra Stupky stal úspěšným absolventem kurzu, věnujícímu se japonskému kulinářskému umění, a to přípravě sushi... Byl to zážitek zajímavý, poučný, kamarádsky veselý a ještě k tomu dobře chutnal.

**BEETHOVEN, DVOŘÁK, HAAS,
VIVALDI, SKOUMAL, PIAZZOLLA**

*Kristina
Fialová*
viola

*Petr
Nouzovský*
violoncello

BENEFIČNÍ KONCERT
na opravu střechy věže kostela sv. Jana Nepomuckého

16. 7. 2017 | 19⁰⁰ hodin

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO

*Pořádá otec Tomas van Zavrel, farář na Hluboké nad Vltavou.
Účinkující věnují celý výtěžek koncertu na zmíněnou benefici.*

Předprodej: 200 Kč, na místě: 250 Kč

*Předprodej v městském informačním středisku, Zborovská 80, Hluboká nad Vltavou
telefon: +420 387 966 164, e-mail: infocentrum@hluboka.cz*

Divadelníci

3. ročník Divadelního festivalu Křížem krázem za divadlem máme úspěšně za sebou. Děkujeme NZM za poskytnutí prostor pro konání akce, děkujeme všem účinkujícím a návštěvníkům, všem spoluorganizátorům a pomocníkům. Děkujeme také městu Hluboká nad Vltavou a Jihočeskému kraji za poskytnutí

finanční podpory, protože bez nich bychom toto milé setkávání pořádat nemohli. Těšíme se na další ročník!

Vaši KRÍŽŽáci

A my bychom rozhodně měli poděkovat našim divadelníkům, že už potřetí potěšili a vzdělali veřejnost. A na nikoho nezapomněli. Ani na

děti, ani na dospělé, ani na milovníky dramatu ani milovníky veselohry. Hráli herci z masa a kostí, hráli herci tak trochu dřevění (loutky), a nejen hráli, taky zpívali. Divák se mohl povozit festivalovým vláčkem, a herce potkával v sále na Ohradě, venku na trávě, ve městě na náměstí...

Díky a posíláme pusy, těšíme se na příště!

Vaši diváci

Divadelní rozhovor

Pavel Klečka

Stálíci našeho festivalu je Divadlo Akorát z Prahy. Každoročně tu odehrají minimálně dvě představení. Pro nás je velkou ctí a moc si toho vážíme, že tu vždy odehrají premiéru své nové hry. Kromě zajímavých představení s námi sdílí i společné večery, kdy spolu s ostatními soubory při kytarě zpíváme. Je to pro nás pro všechny příjemný relax. A tak z plna hrdla zpíváme Diánu, Pramínek vlasů, Terezu, Slavíky z Madridu... a mnoho dalších notoricky známých songů. Teprve po dvou letech jsme se dozvěděli, komu to vlastně vyřváváme do ucha. Režisérem Divadla Akorát je profesionální operní pěvec Pavel Klečka, letos nominovaný na cenu Thálie za roli Macbetha ve stejnojmenné Verdiho opeře, a také kritikou velmi kladně hodnocený za roli krále Kreóna v opeře Medea... Mazec, co? Byla naše první reakce, když jsme se to dozvěděli. Ale on je úžasný, skromný a milý člověk, určitě nám to falešné hulákání odpustí.

„Odpustíš nám to Pavle a přijedeš příští rok zase?“... zeptala jsem se o přestávce v divadle J. K. Tyla samotného krále Kreóna.

Určitě, pokud mi to mé pracovní záležitosti dovolí, moc rád.

Jak se to přihodí, že se operní pěvec věnuje režii amatérského divadla?

Byl jsem se podívat na představení mých přátel. To mne inspirovalo k myšlence zkusit režirovat činohru. Doposud jsem režiroval pouze operu. Shodou okolností v souboru ukončila svou činnost paní režisérka a já jsem dostal příležitost zkusit si režirovat činohru. Začalo mne to bavit a myslím si, že nás to baví všechny.

Jaká byla tvá cesta k opeře a ke zpěvu jako takovému. Chodil jsi do „lidušky“ a zamiloval ses do nějaké operní postavy, kvůli které jsi vystudoval konzervatoř?

Do lidušky jsem chodil. Chtěl jsem tedy chodit na kytaru, ale prý mám krátké prsty, tak mne maminka dala zapsat na flétnu. Hudba mě bavila, chtěl jsem ji studovat, ale nejvíc mě bavil pop. Na konzervatoři sice vyučovali popový zpěv, ale když já jsem se hlásil, otvírali pouze obor pro dálkaře. Tak jsem se přihlásil na operní zpěv. A nelituji toho.

Jak se zkouší opera? Chodíte také se scénářem po jevišti? Máte nápovědu?

Tak to nejdřív musíš dostat roli, to je základ! Pak dostaneš text a klavírní výtah a učíš se. Následují korepetice, aranžovací zkoušky, dále několik zkoušek, tzv. sedaček, kde se sedí v kruhu a zpívá s orchestrem. Následují hlavní zkoušky, generální zkoušky a premiéra. To vše trvá zhruba 2 měsíce.

Proč je v operních souborech tolik cizinců? Znamená to, že nemáme dostatek operních pěvců?

Já si nemyslím, že těch cizinců je tu tolik. Ale možná je to od divadel trochu marketingový trik. Díky obsazení, ve kterém se objeví jména jako třeba Johnson, se opera propaguje lépe, než když je v titulcích uvedeno: hlavní role František Novák.

Pak se ale stane, že třeba českou cenu Thálie dostane cizinec a ne český pěvec. Je to správné? Asi jsem laik, ale mně to přijde nespravedlivé.

Nemám nic proti cizincům. Kdyby tu žili a byli trvale v angažmá, tak bych proti tomu, že získají české národní ocenění, nic neměl. Ale pozvat si zahraničního umělce, který tu odehraje jednu roli a získá Thálii...? To mi přijde nespravedlivé.

Ty jsi hlasově zařazen jako basbaryton, říkám to správně? Kde všude najde tvůj hlas uplatnění?

Opera, opereta, muzikál... Operetu mám moc rád. Klasickou operetu. Operní pěvci jsou mnohem víc limitováni možnostmi rolí, než třeba činoherci – a to posazením a barvou hlasu. Já budu těžko zpívat prince v Rusalce – a to, ani kdyby mi bylo dvacet a měl na hlavě blond kudrny. Princ je prostě napsaný jako tenor, což je zkrátka mimo můj obor. A můžu o té roli sebevíc snít – hlasivky mám, jaké mám.

Jak se „přepíná“ operní hlas na operetní nebo na bigbeatový? Vyučuje se to na konzervatoři? Jak pečuješ o svůj hlas?

Operní zpěv, aby byl slyšet v celém divadelním sále, se musí zpívat přes bránici. Opírat svůj

hlas o bránici. To vše (a mnoho dalších věcí) se vyučuje na konzervatoři. Nabíráním zkušeností a zlepšováním techniky potom hlas ještě takzvaně dozrává. Naprostá většina lidí, kteří vyjdou z konzervatoří, si druhý den nestoupnou na jeviště a nevystřihnou tam hlavní či titulní role ve velkých operách – na to je potřeba čas a také trénování/cvičení hlasu. Já, stejně jako spousta mých kolegů, celoživotně docházím na soukromé hodiny zpěvu a stále se učím a snažím se zlepšovat. A jak dále pečuji o svůj hlas? Nejím ostrá, kořeněná jídla, vyhýbám se tvrdému alkoholu, studenému pití a nekouřím.

Máš za sebou čerstvou premiéru, kritika je velmi příznivá, těší tě to? Čteš kritiky? Co se vůbec za povoláním „hudební kritik“ skrývá za člověka?

Ne, že bych vyloženě vyhledával tyto články, ale zajímám se o kritiku a čtu jí. Lidé, kteří se zabývají kritikou, jsou většinou vystudovaní teoretikové toho daného oboru, ale mohou to být i lidé z branže.

Činoherních herců se novináři často ptají, zda mají nějakou vysněnou roli, po které touží. Mají operní pěvci také vysněné role? Máš ty nějakou vysněnou roli?

Jasně že mají. Já mám za sebou bezmála sedmdesát rolí. Pokud mám říct, jakou roli jsem si toužil zazpívat, pak je to právě Macbeth, který je náročný nejen pěvecky, ale díky své dramatické lince i herecky. A to se mi splnilo. Stejně jako můj oblíbený Rigoletto...

O prázdninách jsou divadla zavřená, někteří herci odpočívají, jiní se účastní různých festivalů, budějovičtí umělci většinou hrají v Českém Krumlově na otáčku. Co tebe čeká o prázdninách? A kde tě můžeme vidět po prázdninách?

Teď po představení právě odjíždím na dovolenou. Třicátého června zpívám Macbetha ve Vlašském Dvoře v Kutné Hoře. Koncem srpna zpívám Amonasra v opeře Aida v Jindřichově Hradci. Dále mezi jinými od září opět představení Medea v divadle J. K. Tyla v Plzni a Mikádo v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích.

Za nás za Křížžáky ti přeji krásné prázdniny, užij si léta a sluníčka a po prázdninách se budeme těšit na setkání třeba tady v Jihočeském divadle na představení Mikádo.

Michaela Prchalová

Sejdeme se pod dubem

Miroslav Surka, který sám sobě výstižně přezdíval *Surka Míra trumpeteta*, je hlavním pořadatelem dalšího ročníku hudebního minifestiválu v prostoru před domem Podzámčí. Akci podporuje město Hluboká, a také Pizzeria Ionia a Central souvenirs bar, kde nejen hostující umělci, ale i návštěvníci, najdou vřelý zázemí.

Prázdninová sezóna letos přinese IV. sérii letních koncertů na hlubocké promenádě – pro místní i hosty našeho města ke zpestření nedělních dopolední. Koncerty jsou bez vstupného, muzikanti hrají všem pro radost.

Letos bude odehráno sedm koncertů, oproti loňsku jeden přibude.

Kdo zahraje a zazpívá o sedmi nedělích na prostranství proti radnici vždy od 10 – 12 hodin? Zeptali jsme se Miroslava Surky:

Repertoár zůstává v podobném duchu jako loni. Od neděle 9. července do 20. srpna zazní opět Dudlajda – lidová hudba pro radost, Čtyřlístek a Správná pětka – malé dechovky. Chybět nebude orchestr Panorama – kapela Města Hluboká nad Vltavou, pod vedením Mildy Bůrky.

K sólovému koncertu jsem přemluvil vynikajícího saxofonistu, mého kolegu Tomáše Křemenáka. Většinou hraje v různých kapelách a je hodně dobrý, ale tentokrát nám podmanivý jazz předvede sám za sebe s kapelou Quartet. Tomáš je přední český tenorsaxofonista, flétnista, akordeonista a hraje například v orchestrech Moondance Martina Kumžáka, CBC Big band Miroslava Surky, Big band Felixe Slováčka, Pražský big band Milana Svobody. Doprovázel osobnosti jako je A. Sandoval, J. Morrison, B. Shew, Dee Dee Bridgewater, Karel Gott, Dagmar Pecková, Dasha, Laďa Kerndl, Jiří Korn, Helena Vondráčková, Bára Basiková a mnoho dalších českých i světových hvězd.

Pro trochu změny jsem oslovil mladé kluky a jejich kapelu se zajímavým názvem unORGANized. Založili unikátní českobudějovické trio, interpretují jazz ve stylu klasických varhanních trií Jimmyho Smithe, Joey DeFrancesca a jiných velikanů hammondek. Jsou to

Budějčáci Jan Trška – tenorsax a Václav Švec – drums, a Radim Sládek je z Hosína – hammond organ. Myslím, že opravdu stojí za poslech.

A celou tuhle dramaturgii sedmi nedělí na prostranství proti radnici ještě doplní blues, s trochou nostalgie s kapelou St. Johnny blues band. Hrát se bude za každého počasí.

A co vy? Zahrajete si v létě?

Samozřejmě, a už se těším. Hned 1. července budu s kapelou doprovázet Karla Gotta na festivalu v Piešťanech. Sedmého července hrají s MOONDACE ORCHESTREM Martina Kumžáka na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech. 18. srpna hrají se svým velkým CBC BIG BANDEM s koncertem Glenn Miller v KUTNÉ HOŘE a 2. září se stejným programem v ŽATCI na „Dočesné“. Ano, máte pravdu, CBC Big Band už na Hluboké dvakrát koncertoval v rámci Vinobraní v roce 2014 a 2016.

V rámci samotného festiválu Muziky pod dubem na Hluboké vystoupím jako host s Orchestrem Panorama, Quartetem Tomáše Křemenáka a také s Triem Radima Sládky. A devátého srpna v Alšově galerii na Hluboké mě na svůj koncert pozvala jako hosta DASHA, která vystoupí s kapelou Martina Kumžáka.

A zahraju si nejen s trumpetou. V červenci opět vystupuji v divadle Zdeňka Pikla na zámku – zase se hraje Charleyova teta.

Nudit se tedy nebudete. A pan Surka senior na Hlubokou letos v létě nepřijede?

Pan Surka mladší se směje:

Ale ano. Neviděl mě v mé divadelní roli, takže si to tentokrát nenechá ujit a při té příležitosti si zahraje a zazpívá s orchestrem Panorama.

V návaznosti na koncertování se pak ještě těším na letošní Vinobraní na Hluboké, kdy ve spolupráci s Valerií Chromou proběhne poslední koncert na Hluboké na náměstí. Takové vyvrcholení letní sezóny na Hluboké a vítání podzimu. Je přece příjemné, že na Hluboké se muziciuje na zámku, v podzámčí, pod dubem i na náměstí... Nemyslíte?

Agentura Miroslava Surky ve spolupráci s Městem Hluboká nad Vltavou pořádají

MUZIKA POD DUBEM 2017

IV. ROČNÍK HUDEBNÍHO MINIFESTIVÁLKU

9.7. DUDLAJDA (lidová hudba pro radost)	30.7. ST. JOHNNY BLUES BAND (energetické blues)
16.7. ORCHESTR PANORAMA KAPELA MĚSTA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU (pohodová taneční hudba) kapelník: Milda BŮRKA host: Miroslav SURKA st. - zpěv	6.8. SPRÁVNÁ PĚTKA (malé dechovky)
23.7. ČTYŘLÍSTEK (malé dechovky)	13.8. TOMÁŠ KŘEMENÁK - QUARTET [podmanivý jazz] Tenor sax. / Akordeon / Flétna
	20.8. RADIM SLÁDEK "unORGANized" TRIO [mladý jazzmani z Hosína a Budějč]

Město Hluboká nad Vltavou

Pizzeria Ionia

CENTRAL SOUVENIRS BAR

Koncerty jsou vždy v neděli od 10:00 před bytovým domem "V podzámčí"
Mlýnský ulice / vedle hotelu sv. Jana Nepomuckého
a to za každého počasí
BEZ VSTUPNÉHO

Vážení diváci a přátelé. Máme velkou radost, že vás můžeme pozvat na Divadelní léto Hluboká nad Vltavou 2017. Vzhledem k úspěšnosti a neustálé poptávce je na program v měsíci červenci CHARLEYOVA TETA a v měsíci srpnu SLUHA DVOU PÁNŮ. Velice se na vás těšíme.

Zdeněk Pikl s Petrou Karvánkovou v hlavních rolích jsou už natěšení, až opět rozesmějí nádvoří zámku Hluboká.

dne 7. 7. 2017 se v KC Panorama představí **Karel Roden s Janou Krausovou v inscenaci „O lásce“**, tím bude zahájeno Divadelního léto.

Komorní hra, která s lehce drastickým humorem sleduje pár středního věku, který ve svém přepychovém bytě probírá nejrůznější traumata dlouholetého manželského vztahu... Hrají: Karel Roden a Jana Krausová. Vstupenky v prodeji pouze na 723 480 229.

CHARLEYOVA TETA NA NÁDVOŘÍ ZÁMKU HLUBOKÁ

Po velkém úspěchu v loňském roce se v měsíci červenci 2017 opět na nádvoří zámku Hluboká představí šarmantní dáma, Charleyova teta, v podání Zdeňky Pikla. Termíny představení: 14., 15., 19., 26., 28., 29. červenec.

Oxfordské univerzitní koleje, konec 19. století. Mladistvě ztřeštění spolužáci Charley a Jack mají v úmyslu požádat své vyvolené o ruku, ale

dobová etiketa si žádá doporučení důvěryhodné osoby. Charleyho má navštívit bohatá tetička z Brazílie a problém se zdá být vyřešen. Jenže teta ne a ne dorazit a slečny už jsou na cestě. Zoufalá situace si žádá zoufalé řešení.

SLUHA DVOU PÁNŮ NA NÁDVOŘÍ ZÁMKU HLUBOKÁ

Když se řekne "Sluha dvou pánů na nádvoří zámku Hluboká", každý si představí skvostné energie nabitě výkony Petry Karvánkové v roli Truffaldina. V měsíci srpnu 2017 se Truffaldino vrací po mateřské pauze opět na scénu...

Do Benátek přijíždí Beatrice převlečená za svého bratra. Chce tam najít svého milence Florinda. Ubytuje se v hostinci, který patří Brighelle a najme si sluhu Truffaldina. Ten je ale zaměstnán i u Florinda, slouží tedy dvěma pánům. Z toho vyplývá hodně komických situací, třeba když je obsluhuje při obědě, je z toho pěkný zmatek. Jednou má vyvětrat šatník svých pánů, ale samozřejmě poplete jaké šaty patří do jakého kufru. Dostane se tak daleko, že řekne svým pánům o smrti toho druhého. Sluha Truffaldino sehraje mnoho ztřeštěných kousků a dokonce se i zamiluje do Klaričiny služky Smeraldiny. Nakonec Beatrice odhalí svou totožnost, shledá se s Florindem. Sluha se přizná, že sloužil dvěma pánům a může si konečně vzít svoji milovanou Smeraldinu.

www.divadlopikl.cz

Rekordní počet mláďat plameňáků růžových v Zoo Hluboká

V Jihočeské zoologické zahradě v Hluboké nad Vltavou, která patří v chovu plameňáků růžových mezi pět nejlepších zoologických zahrad Evropy, se v letošním roce vylíhl rekordní počet mláďat. Plameňáky růžové starosvětské (*Phoenicopertus ruber roseus*) chová Zoo Hluboká od roku 2001, kdy sem bylo importováno 38 zvířat přímo z Tanzanie, kde se tyto ptáci běžně vyskytují.

Až do současnosti naši zahradou prošlo přes 230 jedinců. Prvních šest mláďat bylo odchováno již v roce 2003 a postupně počet odchovů rostl, až do loňského roku, kdy jsme neodchovali jediného plameňáka.

Tato reprodukční pauza však zřejmě pomohla i k rekordnímu počtu mláďat v roce letošním. Z hejna, které čítá 104 dospělých jedinců, na jaře zahníždilo přes třicet párů a v současné době je vylíhlých 28 mláďat, což je naprosto unikátní číslo nejen u nás, ale i v porovnání s evropskými zoologickými zahradami. V celkovém počtu chovaných plameňáků jsou před hlubockou zoo jen dvě velké zahrady, v Basileji a v Budapešti, a jedno specializované chovné zařízení ve Velké Británii.

Zdá se, že život na břehu Munického rybníka plameňákům velice svědčí. Ve většině zoologických zahrad jsou plameňáci chováni na uměle vytvořeném jezírku a jsou jim zastřihována křídla, což se u nás provádět nemusí, protože je celý výběh krytý sítí, která zde byla vybudována při epidemii ptačí chřipky před několika lety. Pokud nechcete zmeškat šedá ptáčka a jejich krásné růžové rodiče, přijďte začátkem léta navštívit Zoo na Hluboké. Otevřeno je každý den až do 19:00.

Mravenci

Stálá expozice s živými mravenci ve vzdělávacím centru je opravdu unikátní, neboť podobná neexistuje v žádné jiné zoologické zahradě ČR ani SR, ani dalších sousedních státech, a dokonce ani jinde v Evropě, kde se občas v zoo mravenci vystavují. Nikde nemají tak rozsáhlou kolekci těchto zvířat. Ojedinělá je i chovem největšího mravence na světě (*Dinomyrmex gigas* – velemravenec obrovský z Malajsie a Bornea). Lze předpokládat, že tak velkou kolonii, jakou můžete vidět v zoo na Hluboké, nenajdete v chovech nikde na světě, v zoologických zahradách vůbec ne a pravděpodobně ne ani u privátních chovatelů. Věříme, že naše návštěvníky život mravenců nadchne.

S pozdravem „mravencům zdar a těm v zoo zvláště“ :o)

Roman Kössl

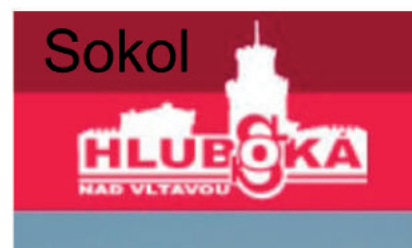

▪ **Firma Robert Bosch hledá k dlouhodobému pronájmu dům v Hluboké nad Vltavou.** Prosím volejte tel. číslo: 728 523 613.

▪ **Nabízím k pronájmu zavedené kadeřnictví!** Nerudova 828, Hluboká nad Vltavou
Informace na tel. 721 378 454 – Jana Bažantová (Mádllová)

▪ **Prodejna Alma** v podloubí na Masarykově ulici oznamuje svým zákazníkům, že od 7. července zahajuje prodej krmiv pro domácí zvířata. Info tel.: 736 204 536

BABY OLYMPIÁDA 2017

Cvičení pro děti 3-6 let

Vedoucí oddílu: Jana Divišová

ročník 2014:

1. Karolína Novotná
2. Jonáš Hončík
3. Tea Ředinová

ročník 2013

1. Barbora Mallátová
2. Kvido Pokop

ročník 2012

1. Matěj Duchoň
2. Robert Břehovský
3. Stela Kurfirstová

ročník 2011

1. Jiří Šanda
2. Sára Valentová
- Jonáš Šebesta
3. Klára Strnadová

ročník 2010

1. Adam Novotný
2. Hugo Ředina
3. Sebastian Prokop

Bodované disciplíny:

- sprint 50m
- běh 150m
- skok do dálky z místa
- hod do dálky z místa

Cvičení pro předškolní děti při TJ Sokol Hluboká
ve školním roce 2016/2017

občasně či pravidelně navštěvovalo 44 dětí.

Rodičům i dětem přeji krásné léto, děkuji za přízeň a těším se

14.9. v 17:00 v sokolovně u zápisu. Jana Divišová (tel. 604213804), jeny.divisova@seznam.cz

UHLO **TERM**

BORŠOV NAD VLTAVOU

LETNÍ CENY do 31. 7. 2017

Nabízíme Vám uhlí

**hnědé — černé
brikety — koks**

**štípané palivové dřevo
dřevěné brikety**

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

PRODEJ A DOVOZ PÍSKU, DRTÍ a ŠTĚRKŮ
okrasných kačírků, mulčovací kůry
zahradní zeminy a zeminy pro trávníky

 387 250 500, 602 409 423
Otevírací doba a rozvoz
Po - Pá 7.00 - 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

Srdečně zveme Vás a Vaše přátele na
slavnostní vernisáž prodejní výstavy:

BOHUMIL ELIÁŠ
OBRAZY, SKLO

v sobotu 1. července 2017 v 17 hodin

Výstavu uvede Ing. Pavel Frelich

K výstavě promluví

galeristka Marie Hanušová a autor

Prodejní výstava potrvá

od 1. července až 3. srpna 2017

Hluboká nad Vltavou, 373 41, nám. Čsl. armády 26

tel.: 387 965 710, 604 207 826, 603 442 090

e-mail: galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz

Otevírací doba: Po - Pá 10-16 hodin, So, Ne 12-16 hodin.

Sponzor výstavy a galerie:

TCM BOHEMIA™

TRADIČNÍ ČÍNSKÁ MEDICÍNA

Rakušané oslavují

Naši rakouští sousedi letos oslavují šlechtický rod, který je i nám v Česku, ba i na Hluboké, dobře známý.

Město Murau se rozhodlo v letošním roce tématem „400 let Schwarzenbergů v Murau“ oslavit také kulaté narozeniny Karla Schwarzenberka. V centru Štýrska, ve městě Murau, mají stejně jako my hezký zámek, barokně přestavěný Obermurau, kde sídlí část rodiny Schwarzenberků.

Oslavy už začaly v červnu a potrvají do října tohoto roku. Tématicky se budou zabývat kulturou, řemeslem a obchodem, murauským pivem a Schwarzenbergy. Město představí výstavu i další témata, která s oslavami souvisí.

KULTURA má v měšťanském Murau dlouhou tradici. Město operety a Mezinárodního hudebního festivalu...

OBCHOD A ŘEMESLO – Na obchodní tradici odkazuje někdejších devět městských bran – obchod a řemeslo charakterizují konečně Murau dodnes. MURAUSKÉ PIVO – patří k oblíbeným značkám v Rakousku, existuje od roku 1495 a vaří ho samostatný družstevní pivovar.

SCHWARZENBERGOVÉ – žijí v Murau od roku 1617 – od sňatku Anny Neumann a Georga Ludwiga hraběte ze Schwarzenbergu.

Schwarzenbergové tedy žili na tamějším zámku dříve než u nás – v roce 1599 obdržel Adolf Schwarzenberg za vítězství nad Turky v bitvě u Rábu titul říšského hraběte a polepšení erbu (pole s hlavou Turka, kterému vyklovává oči krkavec). V roce 1654 získali Schwarzenbergové inkolát v Čechách a roku 1670 byl Jan Adolf ze Schwarzenbergu povýšen na říšského knížete (Reichsfürst zu Schwarzenberg) a stal se maršálem. Prvním trvalým majetkem v Čechách bylo panství Třeboň získané roku 1660, dále pak Hluboká nad Vltavou. Kníže Jan Adolf I. navštívil svá panství poprvé v dubnu 1661...

Moderovaný rozhovor o Evropě s Karlem Schwarzenbergem se konal v Murau v červnu. Ale pokud si uděláte prázdninový výlet do Rakouska za historií rodu, spojeným i s naší Hlubokou, určitě objevíte nejen historii, ale i kulturní akce, které potrvají až do 14. října.

Třeba výstavu „400 let Schwarzenbergů v Murau“. 25. 8. Galakonzert se světovou premiérou hudební skladby na počest Karla Schwarzenberga.

16. 9. Premiéru operety „Čardášová princezna“ – s překvapením pro knížecí rod. V zámku Murau jsou nabízeny speciální prohlídky a výstava, připravená W. Wielandem, archivářem a historikem, který spolupracoval i s naším krumlovským archivářem panem Zálohou, jež byl až do své smrti členem Historického spolku Schwarzenberg.

Další podrobnosti na www.ausstellung-murau.at

*Za poskytnuté informace děkujeme Emě Majerové,
Historický spolek Schwarzenberg*

UMĚNÍ VE MĚSTĚ 2017

Desátý ročník Umění ve městě. Říkám si, je to jen číslo, přesto mám potřebu bilancovat, ohlížet se, hodnotit. Před 10 lety jsem dokončil Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze a vystavil svou diplomovou práci s názvem Humanoidi na Lannově třídě v Českých Budějovicích. Právě tento moment se stal impulzem k založení tradice letních sochařských výstav, ke zrodu Umění ve městě. Po deseti letech se tento projekt může pyšnit neustálým „přísunem“ nových a nových umělců, známými jmény, zahraničními umělci, ale především svou kontinuitou, neutuchajícím nadšením všech, kteří se na ní podílejí, zájmem návštěvníků i podporou města.

Za těch 10 let jsem poznal spoustu fajn lidí od sochařů až po řidiče nákladáků, stal se kurátorem, aniž bych si to přál nebo to plánoval, vyzkoušel si, jaké to je organizovat tak různorodé činnosti, které k tak veliké události patří. Život je především o lidech a nezáleží na tom, kde jste, ale koho na své cestě potkáváte. Já díky sochám potkal hodně milých lidí, nejen kolegů výtvarníků, řemeslníků, organizátorů, ale i návštěvníků a obyvatel Českých Budějovic a poté i obyvatel a spolupracovníků z Hluboké nad Vltavou a z Veselí nad Lužnicí. Užijte si jubilejní ročník a radujte se sochami, které k létu nejen v Českých Budějovicích prostě patří!

Michal Trpák

Sochy na Hluboké:

Jakub Flejšar

Pokus o levitaci | kov, radnice

Jakub Flejšar se narodil 27. 6. 1980 v Praze. Od roku 2000 do 2007 studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze v ateliéru sochařství II. u prof. akad. sochaře Jiřího Beránka. Kromě sochařství se zabývá také snowboardcrossem, v kterém je několikanásobným vicemistrem

ČR i reprezentantem ČR, např. na MS v korejském Gangwonu v roce 2009. Mezi roky 2010 – 2016 trénoval juniorskou snowboardcrossovou reprezentaci a byl trenérem olympijské vítězky Evy Samkové.

Jeho tvorbu charakterizují komplexní sošné celky z přírodních fragmentů připomínající postavy nebo abstraktní objekty vycházející z figury. Díla jsou inspirovaná přírodou a mystickou kulturní tradicí. Sochy jsou ztělesněním až metafyzických úvah; pohybují se v oblasti otázek lidské existence, smysluplnosti člověka a nehmotných skutečností zacházejících až do oblastí přesahující možnosti lidského chápání.

Josefina Jonášová

Antikoncept | laminát, zámek Hluboká

Ondřej Svoboda

Kůň | corten, Golf Hluboká

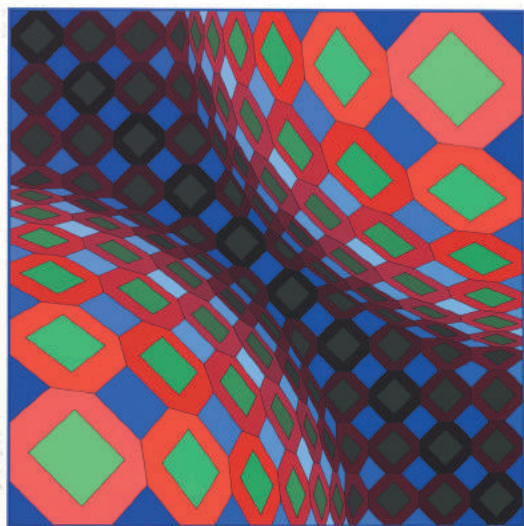
Narodil se roku 1983 v Brně. Zde vystudoval Střední průmyslovou školu slévarenskou a po ukončení studia se zcela naplno věnuje výlučně umělecké tvorbě. Ve své tvorbě zpracovává širokou škálu výtvarných podob a forem. Kombinuje železo se dřevem nebo jinými přírodními materiály, přičemž využívá možností strukturovaných povrchů, leštění nebo matu.

Pro celou jeho tvorbu je naprosto charakteristickými vtip a jednoduchost jednotlivých děl. Primitivismus celku tak umocňuje výraz a úsměvné vyznění díla, které je pak odrazem životního optimismu autora. Jeho plastiky jsou charakteristické přímočarostí, lehkostí a stylovou čistotou, které nechávají vynít hravému humoru skrytému v jednoduchosti myšlenky.

Jan Šacha

*Parazit | alkalický vápenec, železo, Golfový klub Hluboká
www.umenivemeste.cz*

Victor Vasarely v Alšově jihočeské galerii

Victor Vasarely, Bl O C T A B, 1973-1975/1977, serigrafie, papír
zdroj: Muzeum umění Olomouc

Victor Vasarely, původním jménem Győző, se narodil 8. dubna 1906 v Pécsi v Maďarsku. Své dětství prožil v městečku Pöstény, dnešní Piešťany na Slovensku, a také v Budapešti, kde v roce 1925 ukončil střední školu a začal studovat medicínu. Studium však nikdy nedokončil, protože se již v té době začal zajímat o výtvarné umění. Stal se žákem umělecké školy Műhely („Dílna“) nazývané „budapešťský Bauhaus“, kterou vedl umělec Sándor Bortnyik. Zde se seznámil se svou budoucí ženou Klarou Spinner, se kterou se v roce 1931 oženil, a která mu později porodila dva syny. V roce 1930 odcestovali do Paříže, kde se usadili natrvalo. V Paříži se sblížil se sběratelkou a galeristkou Denise René, která Vasarelyho v umění významně podporovala. Zakládá Galerii Denise René, kde se často konají výstavy jeho tvorby. Victor Vasarely zemřel 15. března 1997 v pařížské čtvrti Annet-sur-Marne.

Hlavní impuls k Vasarelyho tvorbě zřejmě přišel od jeho učitele Sándora Bortnyika, jehož výuka byla zaměřena na promyšleném plánu

geometrických principů konstruktivismu, kdy jednotlivé moduly navazovaly jeden na druhý. Hlavní myšlenkou Bortnyika bylo, že „tvary mají vždy vyvolávat dojem plochy nikoliv hmoty“, a své studenty chtěl naučit vnímat „vyváženost a harmonii měnícího se rytmu a opravdu vidět a cítit barvy“.

Tvorba Victora Vasarelyho je spojená s geometrickými abstraktními obrazy plnými barev, kontrastů a optických iluzí. Z počátku se Vasarely věnoval užité grafice. Z tohoto období pochází například grafika Zebra, ze které o rok později vychází stejnojmenná tkaná tapisérie. Na přelomu 30. a 40. let začal Vasarely cítit, že možnosti užité grafiky již vyčerpал a začal své myšlenky upínat k malbě. Na těchto obrazech se abstraktní malba stále více vzdaluje od běžného vidění. Vrcholné období Vasarelyho tvorby přichází s rokem 1954, kdy sepsal Yellow Manifest, ve kterém obhajuje roli optické iluze v umění. Svou tvorbu iluzí nazval plastique cinétique, neboli vizuální kinetika. V dubnu v roce 1955 vydal svůj manifest Pohyb, který byl vystaven na výstavě v Galerii Denise René. O čtyři roky později si nechal patentovat svou uměleckou techniku unités plastique, která byla založena na vymezených geometrických tvarech a přesně definované paletě barev. Tento umělecký směr byl později nazván op-art a Vasarely je považován za jeho průkopníkem. Victor Vasarely vytvářel optické iluze fascinován tím, jak lidské oko vnímá a jak snadno dokáže být oklamáno. Jeho obrazy jsou hluboce abstraktní a statické obrazy vyvolávají dojem pohybu.

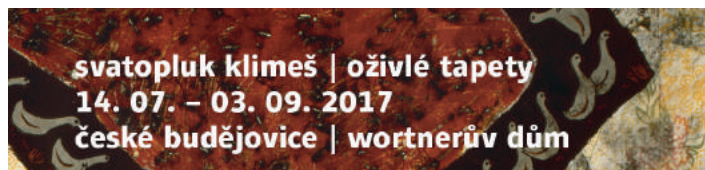
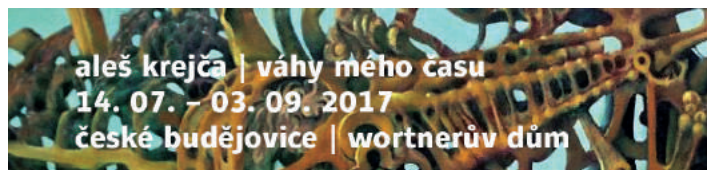
Alšova jihočeská galerie pořádá sezonní výstavu Victor Vasarely v termínu 25. 6. – 1. 10. 2017. Na výstavě bude představeno asi 80 uměleckých děl ze sbírek Muzea umění Olomouc, z Foundation Vasarely v Aix-en-Provence (Francie) a Vasarelyho muzea v jeho rodné Pécsi (Maďarsko). Výběr jeho umělecké tvorby čítá kromě souboru 33 sítotisků také malby, serigrafie, plastiky a tapisérie. Výstava bude doplněna o dokumentární film o životě a tvorbě Victora Vasarelyho a architektuře Fondace Vasarely v Aix-en-Provence. Film byl vytvořen pro Central European Art Database a v Alšově jihočeské galerii bude poprvé představen. Výstavu připraví kurátorka z Muzea umění Olomouc Mgr. Gina Renotiére, Ph.D., která se dlouhodobě zabývá mapováním a prezentací umění střední Evropy ve svém programu Středoevropského Fora Olomouc a Central European Art Database. Výstava bude uspořádána k 20. výročí úmrtí Victora Vasarelyho.

konání výstavy: 25. 6. – 1. 10. 2017 / denně 9:00 – 18:00 hodin
místo konání: Západní sál Zámecké jízdárny Alšovy jihočeské galerie,
373 41 Hluboká nad Vltavou 144

Další výstavy

Wortnerův dům ►

HUDEBNÍ FESTIVAL HLUBOKÁ

22. 7. - 7. 10. 2017
61. HUDEBNÍ LÉTO HLUBOKÁ*

HRADIŠTAN *Jiřím Pavlicem*

sobota | 22. 7. 2017 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klavýřnické galerie Hluboká nad Vltavou

ROMAN DRAGON *a Progres 2*

sobota | 29. 7. 2017 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klavýřnické galerie Hluboká nad Vltavou

DASHA *a kapela*

středa | 9. 8. 2017 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klavýřnické galerie Hluboká nad Vltavou

BEATLES REVIVAL

pátek | 25. 8. 2017 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klavýřnické galerie Hluboká nad Vltavou

ABBA REVIVAL *Globus Dance Band*

pátek | 4. 9. 2017 | 20.⁰⁰ hodin
Náměstí ČSLA Hluboká nad Vltavou

JIRÍ KORN a 4TET

sobota | 9. 9. 2017 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klavýřnické galerie Hluboká nad Vltavou

LAURA *a její tygři*

sobota | 7. 10. 2017 | 19.⁰⁰ hodin
sál Klavýřnické galerie Hluboká nad Vltavou

Golf Resort Hluboká

Hlubocký Čáp

Golfový klub Hluboká nad Vltavou si Vás dovoluje pozvat na tradiční turnaj Hlubocký čáp, který se koná v neděli 18. 6. 2017

PROGRAM:
8:30 - 9:30 - Akreditace hráčů
10:00 - Start golfověho turnaje - postupný
14:00 - Slavnostní vyhlášení výsledků turnaje

Turnaj je určen golfistům s HCP i BEZ.
Hrát se bude 9 jamek na veřejném hřišti v Golf Resortu Hluboká.

Startovné: 50 Kč
Green fee: 290 Kč

Přihlášení do 16. 6. 2017 na tel.: +420 776 826 376,
e-mail: recepcie@golfhluboka.cz

Golfový klub Hluboká nad Vltavou, Náměstí ČSLA 26, 375 41 Hluboká nad Vltavou. e-mail: recepcie@golfhluboka.cz, tel.: +420 776 826 376, www.golfhluboka.cz

20. 7. ČR-2016 komedie (90 minut) přístupný
čtvrtek 21.³⁰ hodin
BEZVA ŽENSKÁ NA KRKU
Učitelka a hrobník pod jednou střechou...
Hrají: ONDŘEJ VETCHOVÝ, PETRA HŘEBÍČKOVÁ, VÁCLAV POSTRÁNECKÝ ad.
Režie: TOMÁŠ HOFFMAN

21. 7. ČR-2016 komedie/drama (101 minut) přístupný
pátek 21.³⁰ hodin
TEORIE TYGRA
Příběh stárnoucího muže, který se rozhodne splnit si svůj sen a žít si podle svého...
Hrají: JIŘÍ BARTOŠKA, ELIŠKA BALZEROVÁ, TATIANA VILHELMOVÁ ad.
Režie: HADEK BAJGAR

27. 7. ČR-2016 romantický/komedie (110 minut) přístupný
čtvrtek 21.³⁰ hodin
POHÁDKY PRO EMU
Odpověď, co byl do posledního let zvyklý 28 sám je omezen za oltář dílce o karmen ani nev...
Hrají: ANA GEISLEROVÁ, ONDŘEJ VETCHOVÝ, EMA ŠVABENSKÁ ad.
Režie: RUDOLF HAVLIK

28. 7. ČR-2016 rodinný/komedie/fantasy/pohádka (90 minut) přístupný
pátek 21.³⁰ hodin
ANDĚL PÁNĚ 2
Věčná postřehování Petronela a Uriáša zapříčiní skutelný zápas poznání až na zem...
Hrají: IVAN TROJAN, JIŘÍ DVOŘÁK, VICA KEREKES, JIŘÍ BARTOŠKA ad.
Režie: JIŘÍ STRACH

3. 8. ČR-2017 komedie/romantický (110 minut) přístupný
čtvrtek 20.³⁰ hodin
VŠECHNO NEBO NIC
Dvě kamarádky. Jedna je rozvedená a zodpovědná - druhá nezávislá, svobodná, živelná.
Hrají: TÁNA PAUHOFOVÁ, KLÁRA ISSOVÁ, MICHAL ŽEBROWSKÝ ad.
Režie: MARTA FERENCIOVÁ

4. 8. MIMOŘÁDNÝ KONCERT
ABBA REVIVAL
HRAJE KAPELA GLOBUS
POSLEDNÍ VYSTOUPENÍ V RÁMCI HUDEBNÍHO FESTIVALU HLUBOKÁ.
V PŘÍPADĚ DEŠTĚ JE KONCERT PŘELOŽEN DO SALU AJG HLUBOKÁ.
!!! VSTUP ZDARMA !!!

5. 8. ČR-2017 komedie/romantický (98 minut) přístupný
sobota 20.³⁰ hodin
MILUJI TĚ MODŘE
Žije staromládeneckým životem a pak pozná tajemnou dívku - vášnivou o kterou musí bojovat...
Hrají: TATJANA MEDVEČKÁ, MIROSLAV TÁBORSKÝ, MAREK VAŠUT ad.
Režie: MILOSLAV ŠMIDMAJER

LETNÍ KINO

ČERVENEC 2017

NÁMĚSTÍ ČSLA • HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
VSTUP ZDARMA • VLASTNÍ ŽIDLÍČKY S SEBOU!! V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNIVÉ POČASÍ JE PŘEDSTAVENÍ PŘELOŽENO DO KINA PANORAMA

SRPEN 2017

PODPOŘTE GRANÁTNÍKY

CELONÁRODNÍ SBÍRKA

na obnovu hradní stráže v Českém Krumlově

červen-červenec 2017

na Hithit.com

Staňte se součástí historického podniku nemajícího v dějinách naší země obdoby a podpořte plnohodnotnou obnovu hradní stráže v Českém Krumlově. I díky Vám a Vaší podpoře se bude moci hrdý symbol Českého Krumlova vrátit zpět k životu k roku 2018 více na hithit.com

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ ČERVENEC 2017

do 30.7. 9:00 - 17:30	Výstava / Lovecký zámek Ohrada „Zlatý jelen Slávy Stochla“ představuje nejlepší fotografie z česko-slovenské fotosoutěže. Tel.: 387 965 340, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz
do 29.9.	Umění ve městě 2017 / Hluboká nad Vltavou Desátý ročník, mapa umístění všech soch je k dispozici na www.umenivemeste.cz . info@umenivemeste.cz
do 1.10. 9:00-18:00	Výstava / Alšova jihočeská galerie „válečné plakáty 19140 - 1918 / zbraň z barev a papíru“. Výstavní projekt je koncipován jako jedna z prvních prezentací válečného plakátu z let 1914 - 1918 na našem území. Tel.: 387 967 041, office@ajg.cz , www.ajg.cz
do 1.10. 9:00-18:00	Výstava / Alšova jihočeská galerie „Victor Vasarely“ - hlavní výstavní projekt sezóny 2017., vernisáž 24.6. v 18:00. Tel.: 387 967 041, office@ajg.cz , www.ajg.cz
červenec	Pozvánka do kavárny U Divadla / Masarykova 974 Léto s Aperolem Spritz za 55 Kč. Přijďte si zkrátit dlouhé chvíle do kavárny U Divadla. Tel.: 777 923 777, lukas.janecky@seznam.cz
od 1.7.	Večerní menu / Restaurace Bakalář Přijďte si pochutnat na večerním menu (minutky, hotovky) do restaurace hotelu Bakalář. Tel.: 777 923 777, lukas.janecky@seznam.cz , www.hotel-bakalar.cz
1.7. - 3.8. po-pá 10:00-16:00 so-ne 12:00-18:00	Výstava / Galerie Knížecí dvůr Bohumil Eliáš - obrazy, sklo. Tel.: 387 965 710, 604 207 826, galerie@knizecidvur.cz , www.knizecidvur.cz
1.7. 11:00	Dračí loď Purkarec 2017 / Purkarec, Hněvkovická přehrada Dračí loď Purkarec ve spolupráci s ČADL Vás zvou na 12. ročník závodu dračích lodí. Tel.: 602 405 291, karel.joza@seznam.cz , www.dragonboat.cz
2.7. 12:00-15:00	Nedělní oběd / Wellness Hotel Diamant Za jednotnou cenu si můžete neomezeně vybírat ze všech předkrmů, 550,- / os., děti do 6 let zdarma, děti 6 - 12 let 250,-. Rezervace na tel.: 387 008 800 nebo 725 395 195. Tel.: 387 008 800, reception@hoteldiamant.cz , www.hoteldiamant.cz
4.,7.,11.,14., 18.,21.,25.7. 20:30	Večerní komentované prohlídky v ZOO / ZOO Hluboká nad Vltavou Čeká vás večerní procházka s průvodcem, od kterého se dozvíte spoustu zajímavých informací o některých chovaných druzích v naší zoo. Nutná rezervace na tel.: 724 846 142. Tel.: 387 002 219, info@zoolhuboka.cz , www.zoolhuboka.cz
5.,12.,19.7. 14:30-17:30	Středeční odpolední devítky s resortem „Relax Bali“ / GK Hluboká nad Vltavou Hraje se o zájezd na ostrov Bali, green fee: 299 Kč, startovné: 100 Kč. Tel.: 776 826 376, recepce@golfklubok.cz , www.golfklubok.cz
Pátky 12:30-18:00	Odpolední Ruleta Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Turnaj o vklad 100 Kč, pravidelné páteční turnaje o vklady, green fee: 499 Kč, startovné: 99 Kč Tel.: 776 826 376, recepce@golfklubok.cz , www.golfklubok.cz
7.7. 20:00	Divadelní léto 2017 „O lásce“ / KC Panorama Komorní hra, která s lehkým drastickým humorem sleduje pár středního věku, který ve svém přepychovém bytě probírá nejružnější traumata dlouholetého manželského vztahu... Hrají: Karel Roden a Jana Krousavá. Vstupné 490 Kč. Rezervace pouze na tel.: 723 480 229. Tel.: 723 480 229, zdenek@divadlopikl.cz , jana@divadlopikl.cz , www.divadlopikl.cz
8.7. 8:00	Titanic Golf Cup / Golfový klub Hluboká nad Vltavou IV. ročník turnaje, jehož vyhlášení bude probíhat na parniku, hlavní roli v tomto turnaji hraje námořnická tematika. Celou plavbu Vám bude k poslechu i k tanci hrát hudební doprovod. Tel.: 776 826 376, recepce@golfklubok.cz , www.golfklubok.cz
8.7. 19:00	Filmové představení „Holky na tahu“ / KC Panorama Pětice kamarádek z vysoké se přesvědčí, jak se může zvrtnout setkání po deseti letech... Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
9.7. 10:00	Muzika pod dubem / Podzámčí IV. ročník hudebního minifestiválu. Lidová hudba pro radost „Dudlajda“. Město Hluboká nad Vltavou a agentura Miroslava Surky Vás srdečně zve na nedělní koncerty, které se konají za každého počasí před bytovým domem Podzámčí na Masarykově ulici a bez vstupného. Tel.: 608 378 537
10.7. - 14.7.	Letní příměstský tábor Poškolák 2017 Centrum volného času Poškolák o.s. pro Vás letos připravil 5 BĚHŮ ZÁBAVY A DOBRODRŽŮSTVÍ pro děti od 3 do 15 let. I. běh Pevnost Boyard. Příhlášky na www.cvc-poskolak.cz . Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz , www.cvc-poskolak.cz
14.7.	WAGC - World Amateur Golfers Championship / GK Hluboká nad Vltavou Otevřená kvalifikace největšího amatérského golfového projektu na světě. Kvalifikujte se do národního finále, kde se bude bojovat o postup do světového finále v Kuala Lumpur. Tel.: 776 826 376, recepce@golfklubok.cz , www.golfklubok.cz
14.,15.,19., 26.,28.,29.7. 21:15	Divadelní léto 2017 / Nádvoří zámku Hluboká „Charleyova teta“ - Mladistvé ztřeštění spolužáci Charley a Jack mají v úmyslu požádat své vyvolené o ruku, ale dobová etiketa si žádá doporučení důvěryhodné osoby. Charleyho má navštívit bohatá tetička z Brazílie a problém se zdá být vyřešen. Vstupné 320 - 340 Kč, vstupenky již v prodeji na www.cbsystem.cz nebo na 723 480 229. Tel.: 723 480 229, zdenek@divadlopikl.cz , jana@divadlopikl.cz , www.divadlopikl.cz

16.7. 10:00	Muzika pod dubem / Podzámčí IV. ročník hudebního minifestiválu. Pohodová taneční hudba „Orchestr Panorama“. Město Hluboká a agentura Miroslava Surky Vás srdečně zve na nedělní koncerty, které se konají za každého počasí před bytovým domem Podzámčí na Masarykově ulici a bez vstupného. Tel.: 608 378 537
16.7. 19:00	Benefiční koncert / Kostel sv. Jana Nepomuckého Kristina Fialová - viola, Petr Nouzovský - violoncello, benefiční koncert na opravu střechy věže kostela. Předprodej v informačním centru, vstupenky v předprodeji 200 Kč, na místě 250 Kč. Tel.: 731 625 990, tomas@vanzavrel.cz
17.7. - 21.7.	Letní příměstský tábor Poškolák 2017 Centrum volného času Poškolák o.s. pro Vás letos připravil 5 BĚHŮ ZÁBAVY A DOBRODRŽŮSTVÍ pro děti od 3 do 15 let. II. běh - Harry Potter - anglický tábor s rodilým mluvčím. Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz , www.cvc-poskolak.cz
18.,20.,25., 27.7. 21:00	IX. Zámecký festival komedie / Zimní zahrada zámku Hluboká „Sto dukátů aneb slechtická láska“ - lechtivá komedie o milostném příběhu Adama Schwarzenberga a Eleonory Amálie Lobkowitz. Cena vstupenky je 260 Kč, možno zakoupit na www.cbsystem.cz , v informačním centru nebo na tel.: 702 576 671. Tel.: 602 192 711, geny@ks-alta.cz , www.ks-alta.cz
20.7. 21:30	Letní kino / Náměstí Čsl. armády „Bezva ženská na krku“ - na prahu čtyřicetky musí začít znovu a to od základů...Vlastní židličky s sebou. Při dešti přeloženo představení do KC Panorama. Vstup zdarma. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
21.-23.7.	Junior Golf Kemp / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Vikendový golf pro malé golfisty, součástí je výuka anglického jazyka, stezka odvahy a další. Tel.: 776 826 376, recepce@golfklubok.cz , www.golfklubok.cz
21.7. 21:30	Letní kino / Náměstí Čsl. armády „Teorie tygra“ - vydává se na cestu za naplněním toho, o čem se domnívá, že jsou jeho sny... Vlastní židličky s sebou. Při dešti přeloženo představení do KC Panorama. Vstup zdarma. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
22.7. 20:00	Hudební festival Hluboká / Alšova jihočeská galerie Hradištan s Jiřím Pavlicou v sále Alšovy jihočeské galerie. Zahajovací koncert festivalu. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
23.7. 10:00	Muzika pod dubem / Podzámčí IV. ročník hudebního minifestiválu. Malá dechovka „Čtyřlístek“. Město Hluboká nad Vltavou a agentura Miroslava Surky Vás srdečně zve na nedělní dopolední koncerty, které se konají za každého počasí před bytovým domem Podzámčí na Masarykově ulici a bez vstupného. Tel.: 608 378 537
23.7.	Junior Golf Cup / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Juniorský turnaj odehrávající se na veřejném 9 jamkovém hřišti. Turnaj je určen pro děti všech věkových kategorií a hracích úrovní. Startovné 100 Kč (zahraje svačinu), Green fee 199 Kč. Tel.: 776 826 376, recepce@golfklubok.cz , www.golfklubok.cz
23.7. 19:00	Filmové představení pro děti - „Auta 3“ / KC Panorama Legendární závodák Blesk McQueen z ničeho nic zjistí, že ho nová generace závodních aut poslala mimo závodní dráhu. Zpátky do hry mu může pomoci pouze mladá automechanika... Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
27.7. 21:30	Letní kino / Náměstí Čsl. armády „Pohádky pro Emu“ - chlapovi, který do padesáti žil sám, převrátí soužití s osmiletou holčičkou Život zvrhne nohama...Vlastní židličky s sebou. Při dešti přeloženo do KC Panorama. Zdarma. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
28.7.	Mistrovství GK Klasik / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Tessuti, Túpa I, II, III, Advita, BD Reality, Callaway Golf Cup tradiční turnaj. Tel.: 776 826 376, recepce@golfklubok.cz , www.golfklubok.cz
28.7. 19:00	Večerní pohádková ZOO / ZOO Hluboká nad Vltavou Večerní akciový nejen pro rodiny s dětmi. Stejně jako v minulém roce ožije zoologická zahrada pohádkou bytostmi a stejně jako v loňském roce se můžete těšit na bohatý program. Tel.: 387 002 219, info@zoolhuboka.cz , www.zoolhuboka.cz
28.7. 21:30	Letní kino / Náměstí Čsl. armády „Anděl Páně 2“ - Vlastní židličky s sebou. Při dešti přeloženo do KC Panorama. Zdarma. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
29.7. 20:00	Hudební festival Hluboká / Alšova jihočeská galerie Roman Dragoun a Progres 2 v sále Alšovy jihočeské galerie. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
30.7. 10:00	Muzika pod dubem / Podzámčí IV. ročník hudebního minifestiválu. Energické blues „St. Johnny Blues Band“. Město Hluboká a agentura Miroslava Surky Vás srdečně zve na nedělní dopolední koncerty, které se konají za každého počasí před bytovým domem Podzámčí na Masarykově ulici a bez vstupného. Tel.: 608 378 537
31.7. - 4.8.	Letní příměstský tábor Poškolák 2017 Centrum volného času Poškolák o.s. pro Vás letos připravil 5 BĚHŮ ZÁBAVY A DOBRODRŽŮSTVÍ pro děti od 3 do 15 let. III. běh Záchranáři. Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz , www.cvc-poskolak.cz

Rybolov pod zámek - Zahájena sezóna lovu dravců

Český rybářský svaz, z.s. MO Hluboká zve všechny zájemce o rybolov na místní revír Pískovna. Zároveň upozorňuje, že prodej povolenek je v plném proudu a počet povolenek je omezený. Více informací na <http://mo-hluboka.wz.cz>

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ SRPEN 2017

29.9.	Umění ve městě 2017 / Hluboká nad Vltavou Desátý ročník, mapa umístění všech soch je k dispozici na www.umenivemeste.cz . info@umenivemeste.cz
do 1.10. 9:00-18:00	Výstava / Alšova jihočeská galerie „válečné plakáty 1914 - 1918 / zbraň z barev a papíru“. Výstavní projekt je koncipován jako jedna z prvních prezentací válečného plakátu z let 1914 - 1918 na našem území, a to hlavně výběrem z mimořádných sbírek Tel.: 387 967 041, office@ajg.cz , www.ajg.cz
do 1.10. 9:00-18:00	Výstava / Alšova jihočeská galerie „Victor Vasarely“ - hlavní výstavní projekt sezóny 2017, vernisáž 24.6. v 18:00. Soubor 33 sitotisků Victora Vasarelyho je přitom nanejtýž reprezentativním průřezovým souborem z umělcovy grafické tvorby. Tel.: 387 967 041, office@ajg.cz , www.ajg.cz
do 3.8. po-pá 10-16:00 so-ne 12-16:00	Výstava / Galerie Knížecí dvůr Bohumil Eliáš - obrazy, sklo. Tel.: 387 965 710, 604 207 826, galerie@knizecidvur.cz , www.knizecidvur.cz
Srpen	Pozvánka do kavárny U Divadla / Masarykova 974 Léto s Aperolem Spritz za 55 Kč. Přijďte si zkrátit dlouhé chvíle do kavárny U Divadla. Tel.: 777 923 777, lukas.janecky@seznam.cz
1.,4.,8.8. 20:00	Večerní komentované prohlídky v ZOO / ZOO Hluboká nad Vltavou Čeká vás večerní procházka s průvodcem, od kterého se dozvíte spoustu zajímavých informací o některých chovaných druzích v naší zoo. Nutná rezervace na tel.: 724 846 142. Tel.: 387 002 219, info@zoolhuboka.cz , www.zoolhuboka.cz
Středy 14:30-17:30	Středeční odpolední devítky s resortem „Relax Bali“ / GK Hluboká nad Vltavou Hraje se o zájezd na ostrov Bali, green fee: 299 Kč, startovné: 100 Kč. Tel.: 776 826 376, recepce@golfhluboka.cz , www.golfhluboka.cz
3.8. 20:30	Letní kino / Náměstí Čsl. armády „Všechno nebo nic“ - dvě kamarádky: jedna je rozvedená a zodpovědná, druhá nezávislá, svobodná, živelná...Vlastní židličky s sebou. Při dešti přeloženo představení do KC Panorama. Vstup zdarma. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
4.8. 20:30	Hudební festival Hluboká / Náměstí Čsl. armády Mimořádný koncert ABBA REVIVAL, hraje kapela Globus. V případě deště je koncert přeložen do sálu Alšovy jihočeské galerie. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
4.,5.,9.,18.,19.,25.8. 20:45	Divadelní léto 2017 / Nádvoří zámku Hluboká „Sluha dvou pánů“ - o tom, že sloužit dvěma pánům je věc velmi ošidná, obtížná a vyžaduje od sluhy mnoho obratnost a mazanost, napsal Carlo Goldoni roku 1745 rozkošnou komedii, které vědovi Truffaldino. Vstupné 320 - 340 Kč, vstupenky již v prodeji na www.cbsystem.cz nebo na 723 480 229. Podrobné informace na 723 480 229. Tel.: 723 480 229, zdenek@divadlopikl.cz , jana@divadlopikl.cz , www.divadlopikl.cz
Pátky 12:30-18:00	Odpolední Ruleta Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Turnaj o vklad pravidelné páteční turnaje o vklady, green fee: 499 Kč, startovné: 99 Kč, vklad do turnaje: 100 Kč. Tel.: 776 826 376, recepce@golfhluboka.cz , www.golfhluboka.cz
5. - 31.8. po-pá 10-16:00 so-ne 12-16:00	Výstava / Galerie Knížecí dvůr Jiří Máška - Fata Morgana. Tel.: 387 965 710, 604 207 826, galerie@knizecidvur.cz , www.knizecidvur.cz
5.8. 20:30	Letní kino / Náměstí Čsl. armády „Miluji tě modře“ - žije staromládeneckým životem a pak pozná tajemnou dívku, vášnivou, o kterou musí bojovat...Vlastní židličky s sebou. Při dešti přeloženo do KC Panorama. Zdarma. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
6.8. 10:00	Muzika pod dubem / Podzámčí IV. ročník hudebního minifestiválu. Malá dechovka „Správná pětka“. Město Hluboká nad Vltavou a agentura Miroslava Surky Vás srdečně zve na nedělní dopolední koncerty, které se konají za každého počasí před bytovým domem Podzámčí na Masarykově ulici a zdarma. Tel.: 608 378 537
6.8. 12:00-15:00	Nedělní oběd / Wellness Hotel Diamant Za jednotnou cenu si můžete neomezeně vybírat ze všech předkrmů, hlavních chodů a dezertů, vybrané nápoje jsou zahrnuty v ceně. 550,- / os., děti do 6 let zdarma, děti 6 - 12 let 250,-. Rezervace na tel.: 387 008 800 nebo 723 395 195. Tel.: 387 008 800, reception@hoteldiamant.cz , www.hoteldiamant.cz
7.8. - 11.8.	Letní příměstský tábor Poškolák 2017 Centrum volného času Poškolák o.s. pro Vás letos připravil 5 BĚHŮ ZÁBAVY A DOBRODRUŽSTVÍ pro děti od 3 do 15 let. IV. běh Robinsonův ostrov. Přihlášku si lze vyzvednout v Centru volného času Poškolák nebo stáhnout na www.cvc-poskolak.cz . Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz , www.cvc-poskolak.cz
7.8. - 11.8.	Letní příměstský tábor Poškolák 2017 Centrum volného času Poškolák o.s. pro Vás letos připravil 5 BĚHŮ ZÁBAVY A DOBRODRUŽSTVÍ pro děti od 3 do 15 let. V. běh Adaptační týden pro nastávající prvňáčky. Přihlášku si lze vyzvednout v Centru volného času Poškolák nebo stáhnout na www.cvc-poskolak.cz . Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz , www.cvc-poskolak.cz

8.,10.,16.,17.,24.8. 21:00	IX. Zámecký festival komedie / Zimní zahrada zámku Hluboká „Sto dukátů aneb šlechtická láska“ - lechtivá komedie o milostném příběhu Adama Schwarzenberga a Eleonory Amálie Lobkowitz. Zamílovaný Adam se vrací z kavalířské cesty po Itálii a oznamuje rodičům, že se bude ženit. Rodiče nadšeně souhlasí, bohužel každá strana má na mysli jinou nevěstu. Cena vstupenky je 260 Kč, možno zakoupit na www.cbsystem.cz , v informačním centru nebo na tel.: 702 576 671. Tel.: 602 192 711, geny@ks-alta.cz , www.ks-alta.cz
9.8. 20:00	Hudební festival Hluboká / Alšova jihočeská galerie Daša a kapela Martina Kumžáka v sále Alšovy jihočeské galerie. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
11.8.	WAGC - World Amateur Golfers Championship / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Kvalifikace 23. ročníku největšího amatérského golfového projektů světa. Kvalifikujte se do národního finále, kde se bude bojovat o postup do světového finále v Kuala Lumpur. Tel.: 776 826 376, recepce@golfhluboka.cz , www.golfhluboka.cz
11.,15.,18.,22.,25.,29.8. 19:30	Večerní komentované prohlídky v ZOO / ZOO Hluboká nad Vltavou Čeká vás večerní procházka s průvodcem, od kterého se dozvíte spoustu zajímavých informací o některých chovaných druzích v naší zoo. Nutná rezervace na tel.: 724 846 142. Tel.: 387 002 219, info@zoolhuboka.cz , www.zoolhuboka.cz
13.8. 10:00	Muzika pod dubem / Podzámčí IV. ročník hudebního minifestiválu. Podmanivý jazz / tenor sax. / akordeon / flétna „Tomáš Kremenák - Quarter“. Město Hluboká nad Vltavou a agentura Miroslava Surky Vás srdečně zve na nedělní dopolední koncerty, které se konají za každého počasí před bytovým domem Podzámčí na Masarykově ulici a bez vstupného. Tel.: 608 378 537
19.8. 7:00-17:00	115. výročí spolku Vltavan / Purkarec Spolek Vltavan v Purkarcích slaví 115. výročí. Zahájení začíná budičkem s kapelou v 7:00 a vztyčí se státní vlajka a celým dnem Vás bude provázet bohatý kulturní program: průvod, mše, vyhlídkové plavby, dechovka, návštěva muzea voroplavby, plavecké a kovářské řemeslo... Tel.: 602 894 614, purkarec@vltavan.cz , www.vltavan.cz
20.8. 10:00	Muzika pod dubem / Podzámčí IV. ročník hudebního minifestiválu. Mladí jazzmani z Hosína a Budějovic „Radim Sládek unORGANized trio“. Město Hluboká nad Vltavou a agentura Miroslava Surky Vás srdečně zve na nedělní dopolední koncerty, které se konají za každého počasí před bytovým domem Podzámčí na Masarykově ulici a bez vstupného. Tel.: 608 378 537
20.8.	Junior Golf Cup / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Juniorský turnaj odehrávající se na veřejném 9 jamkovém hřišti, kde se hraje o titul Mistra Junior Golfu. Turnaj je určen pro děti všech věkových kategorií a hracích úrovní. Startovné 100 Kč (zahrnuje svačinu během turnaje). Green fee 199 Kč. Tel.: 776 826 376, recepce@golfhluboka.cz , www.golfhluboka.cz
24.8. 19:00	Filmové představení „Po strništi bos“ / KC Panorama Lyrický film o dětství a hrdinství v každém z nás... Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
25.8. 20:00	Hudební festival Hluboká / Alšova jihočeská galerie Koncert kapely Beatles Revival v sále Alšovy jihočeské galerie. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
26.8. 11:00	Koňské slavnosti / Dvůr Vondrov Dvůr Vondrov pořádá Koňské slavnosti města Hluboká nad Vltavou. Pořadatelem je Koně Vondrov [T] HHC. Tel.: 602 738 988, info@konevondrov.cz , www.konevondrov.cz
26.8. 21:00	IX. Zámecký festival komedie / Adrenalin park Hluboká „Sto dukátů aneb šlechtická láska“ - lechtivá komedie o milostném příběhu Adama Schwarzenberga a Eleonory Amálie Lobkowitz. Zamílovaný Adam se vrací z kavalířské cesty po Itálii a oznamuje rodičům, že se bude ženit. Rodiče nadšeně souhlasí, bohužel každá strana má na mysli jinou nevěstu. Cena vstupenky je 260 Kč, možno zakoupit na www.cbsystem.cz , v informačním centru nebo na tel.: 702 576 671. Tel.: 602 192 711, geny@ks-alta.cz , www.ks-alta.cz

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.

